

บทที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ 117 หมู่ที่ 1 ถนนติวานนท์ ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 11120 โทร. 02-501-2137 และ 02-501-1705 โทรสาร 02-501-1705 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : pathumthani.nfe@gmail.com เว็บไซต์ : <http://pte.nfe.go.th>

1.1 ประวัติสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี เดิมคือ สำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานี จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อกระจายการให้บริการทางการศึกษานอกโรงเรียนทุกรูปแบบให้ถึงกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2527 โดยใช้ชื่อว่า “ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี” สถานที่ทำการครั้งแรกอาศัยอาคารศาลจังหวัด (หลังเก่า) และห้องสมุดประชาชนจังหวัดปทุมธานีบางส่วน เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานีได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณเป็นค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างอาคารอำนวยการ 1 หลัง บ้านพักคนงาน และปรับปรุงบริเวณ ในที่ดินสาธารณะ ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี และย้ายมาปฏิบัติงาน ณ ที่ตั้งใหม่ เลขที่ 117 หมู่ที่ 1 ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2536 กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้งศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอทั่วประเทศเป็นสถานศึกษา เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2536 โดยมุ่งหวังให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนประสานการศึกษานอกโรงเรียนทุกรูปแบบในระดับอำเภอ โดยระดมสรรพกำลัง เพื่อบริการการศึกษาที่หลากหลายให้แก่กลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง และตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี เป็นหน่วยงานทางการศึกษา และได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี” โดยเรียกย่อว่า “สำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานี” และเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 มีผลบังคับใช้ ทำให้เปลี่ยนชื่อจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี (สำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานี เป็น สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี (สำนักงาน สกร.จังหวัดปทุมธานี) และเปลี่ยนชื่อสถานศึกษาจากศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ เปลี่ยนเป็น ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอ มีฐานะเป็นสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบ จำนวน 7 แห่ง ดังนี้

1. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอเมืองปทุมธานี

2. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอคลองหลวง
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอธัญบุรี
4. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอลาดหลุมแก้ว
5. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอลำลูกกา
6. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอสสามโคก
7. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอหนองเสือ

นอกจากสถานศึกษาทั้ง 7 แห่ง ที่สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้ว ยังมีห้องสมุดประชาชนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษาทั้ง 7 แห่ง ดังนี้

1. ห้องสมุดประชาชนจังหวัดปทุมธานี
2. ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอธัญบุรี
3. ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอลาดหลุมแก้ว
4. ห้องสมุดประชาชนอำเภอคลองหลวง
5. ห้องสมุดประชาชนอำเภอลำลูกกา
6. ห้องสมุดประชาชนอำเภอสสามโคก
7. ห้องสมุดประชาชนอำเภอหนองเสือ

โดยมีนายวิศักดิ์ วิศิษฎ์กุล เป็นผู้อำนวยการคนแรก และมีนายณัฐพงษ์ ทองหล่อ เป็นผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานี คนปัจจุบัน และเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ มีผลบังคับใช้ เปลี่ยนจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงาน กศน.) เป็น กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (สกร.) จึงทำให้เปลี่ยนชื่อสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี (สำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานี) เป็น สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี(สำนักงาน สกร.จังหวัดปทุมธานี) โดยมี นายณัฐพงษ์ ทองหล่อ ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.จังหวัดปทุมธานีปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2566 ถึงปัจจุบัน

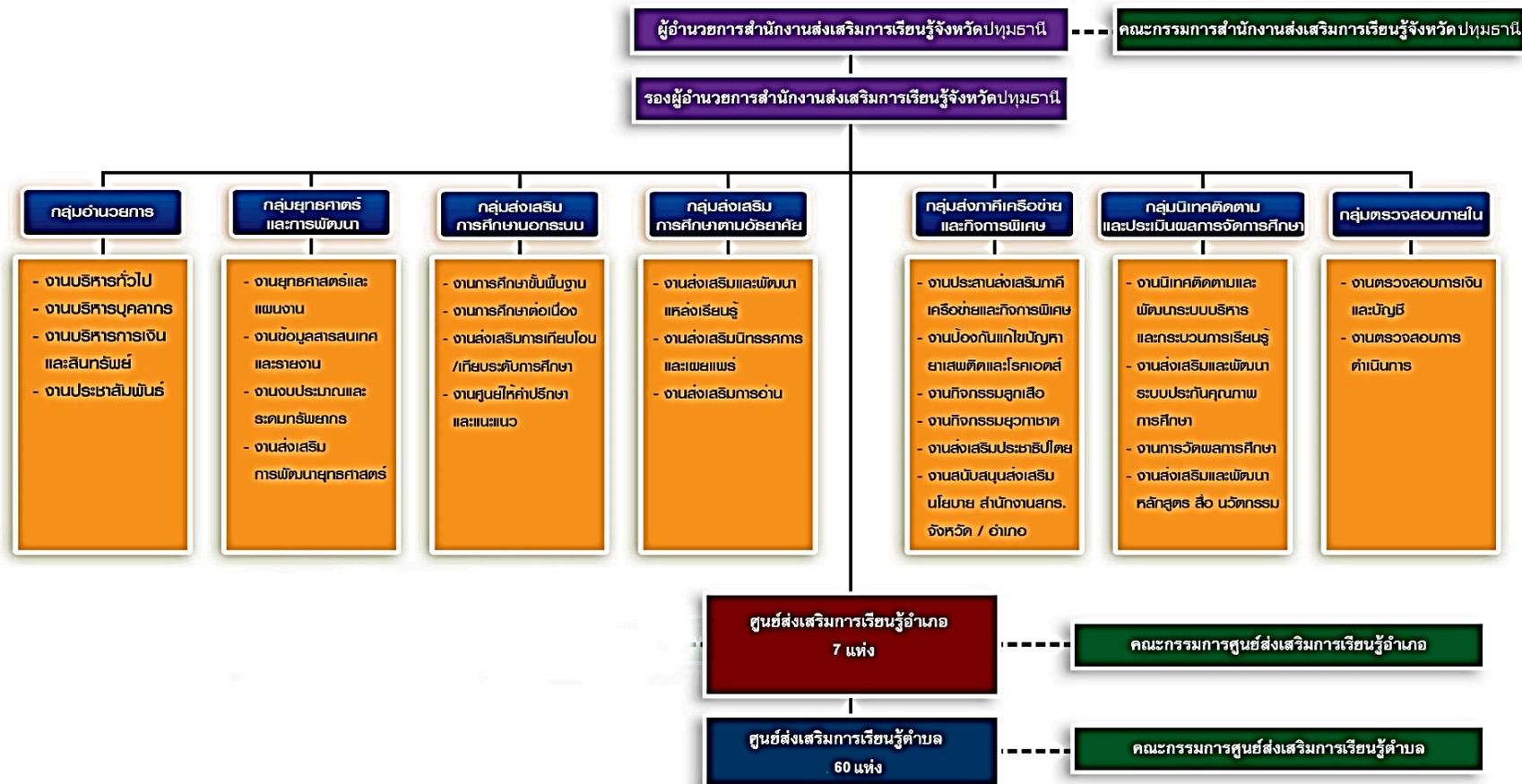
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ.2566 กรมส่งเสริมการเรียนรู้มีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

- (1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (2) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง
- (3) การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ

โดยสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด เพื่อกำกับ ดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวก และแนะนำการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล และศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ทั้งในด้านวิชาการ เทคโนโลยี ที่จำเป็นในการส่งเสริมการเรียนรู้ การบริหารงาน และการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดรวมทั้งการจัดทำแผนส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดที่ต้องสอดคล้องกับแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ บริบทของท้องถิ่นและแผนการศึกษาแห่งชาติ

1.2 โครงสร้างการบริหาร สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

ในปีงบประมาณ 2566 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ได้จัดโครงสร้างการบริหารงานโดยแบ่งเป็นกลุ่มงาน 7 กลุ่มงาน รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิโครงสร้างสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

ภาพประกอบ โครงสร้างการบริหารงานสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

1.3 จำนวนข้อมูลบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

ในปีงบประมาณ 2566 มีจำนวนบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 149 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2566) สามารถจำแนกประเภทได้ ดังนี้

ที่	หน่วยงาน/ สถานศึกษา	ผู้บริหาร	ศึกษา นิเทศก์	ข้าราชการ		ลูกจ้าง ประจำ	พรก. อื่นๆ	ครูอาสาฯ	ครู กศน. ตำบล	ครู ทรช.	ครูผู้สอน คนพิการ	จ้างเหมา (บรรณารักษ์)	จ้างเหมา ตำแหน่ง อื่นๆ	รวม
				ครู	38 ค (2)									
1	สกร. จังหวัด ปทุมธานี	2	2	-	1	1	11	-	-	-	-	-	5	22
2	เมืองปทุมธานี	1	-	1	1	-	1	2	14	4	2	1	2	29
3	คลองหลวง	1	-	1	-	-	-	0	6	2	-	1	4	17
4	ธัญบุรี	1	-	2	-	-	1	1	6	3	-	1	2	17
5	ลาดหลุมแก้ว	-	-	2	1	-	-	3	7	-	-	1	2	16
6	ลำลูกกา	-	-	2	1	-	-	3	8	4	-	1	1	20
7	สามโคก	1	-	1	-	-	-	2	11	-	-	1	1	17
8	หนองเสือ	-	-	2	1	-	-	2	7	-	-	1	-	13
	รวม	6	2	11	5	1	13	13	59	13	2	7	17	149

1.4 ข้อมูลบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

ที่	ชื่อ	สกุล	ประเภท	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา
1	นายณัฐพงษ์	ทองหล่อ	ข้าราชการครู	ผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด	1. ครุศาสตรบัณฑิต 2. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	1. การประถมศึกษา 2. บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
2	นายอภิชาติ	โชติแสงทอง	ข้าราชการครู	รองผู้อำนวยการสำนักงาน กศน. จังหวัด	1. วิทยาศาสตร์ 2. บัณฑิตศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	1. เทคโนโลยีชีวภาพ 2. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
3	นางกัญญ์ณพัชร	วิรุณพันธ์	ข้าราชการครู	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	1. บริหารธุรกิจ 2. บัณฑิตศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	1. การจัดการทั่วไป 2. บริหารการศึกษา
4	นางชัชดาพร	ลองชัย	ข้าราชการครู	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	1. บริหารธุรกิจบัณฑิต 2. ศิษศาสตรมหาบัณฑิต	1. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 2. บริหารการศึกษา
5	นางสาวนิสา	ที่ดินดำ	ข้าราชการ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	1. รัฐศาสตรบัณฑิต 2. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	1. รัฐประศาสนศาสตร์ 2. รัฐประศาสนศาสตร์
6	นางวรรณมา	ปิยะพันธ์	ลูกจ้างประจำ	พนักงานพิมพ์ ส.3	เศรษฐศาสตรบัณฑิต	เศรษฐศาสตร์สหกรณ์
7	นางสาวศิริลย์	ดวงเงิน	พนักงานราชการ	นักวิชาการศึกษา	1. บริหารธุรกิจบัณฑิต 2. ป.บัณฑิต	1. ทรัพยากรมนุษย์ 2. บริหารการศึกษา
8	น.ส.เยาวลักษณ์	สิงห์โคตร	พนักงานราชการ	นักวิชาการศึกษา	1. บริหารธุรกิจบัณฑิต 2. ป.บัณฑิต	1. บริหารธุรกิจ/ แขนง วิชาการบัญชี 2. วิชาชีพครู
9	นายนันท์วัฒน์	พารณอิสริย์	พนักงานราชการ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	1. ศิลปศาสตรบัณฑิต 2. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	1. การจัดการพัฒนาสังคม 2. การจัดการพัฒนาสังคม

ที่	ชื่อ	สกุล	ประเภท	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา
10	นายอาคม	อำพันเพ็ญโรจน์	พนักงานราชการ	นักเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. ครุศาสตรบัณฑิต 2. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	1. เทคโนโลยีและการ สื่อสารการศึกษา 2. บริหารการศึกษา
11	นายกันต์	ก้าวพัฒนกิจ	พนักงานราชการ	นักจัดการงานทั่วไป	ศิลปศาสตรบัณฑิต	การปกครอง
12	นางสาวสุทธิดา	สุวรรณโรจน์	พนักงานราชการ	นักวิชาการเงินและบัญชี	บัญชีบัณฑิต	การบัญชี
13	นางสาวอุมารินทร์	รอดสุขโข	พนักงานราชการ	นักวิชาการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต	การศึกษาปฐมวัย
14	นางสาวศิริลดา	โมลาสน์	พนักงานราชการ	นักวิชาการพัสดุ	1. ปวส. 2. บริหารธุรกิจบัณฑิต	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
15	นางสาวนพรัตน์	อินทนิล	พนักงานราชการ	เจ้าพนักงานธุรการ	1. ปวช. 2. กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
16	นายสุรจภาคย์	เจียรมงคลาสิน	จ้างเหมาบริการ	นักวิชาการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
17	นายมรกต	รักนาค	จ้างเหมาบริการ	พนักงานขับรถ	มัธยมศึกษาปีที่ 6	
18	นายชัยพร	แก้วมังกร	จ้างเหมาบริการ	พนักงานขับรถ	ปวช.	
19	นายสุบิน	มะลิอ่อน	จ้างเหมาบริการ	คนสวน	มัธยมศึกษาปีที่ 3	
20	นายอภิสิทธิ์	บุญญา	จ้างเหมาบริการ	คนสวน	ศิลปศาสตรบัณฑิต	บริหารรัฐกิจ
21	นางสาวทองใบ	ยศสุพรหม	จ้างเหมาบริการ	พนักงานบริการ	ประถมศึกษาปีที่ 6	
22	นายวสันต์	สุวภิญโญภาส	จ้างเหมาบริการ	พนักงานรักษาความปลอดภัย	ปวช.	อิเล็กทรอนิกส์
23	นายวิทยา	สุวภิญโญภาส	จ้างเหมาบริการ	พนักงานรักษาความปลอดภัย	มัธยมศึกษาปีที่ 3	

1.5 ข้อมูลสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน กำกับดูแลจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 7 อำเภอ 60 ตำบล 529 หมู่บ้าน โดยมีสถานศึกษาในสังกัดทั้ง 7 แห่ง ทำหน้าที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยร่วมกับภาคีเครือข่ายในระดับพื้นที่ โดยมี กศน.ตำบล เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาในชุมชนทุกตำบล มีรายละเอียดข้อมูลแต่ละสถานศึกษา ดังนี้

รหัสสถานศึกษา	1213010001
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอเมืองปทุมธานี
ชื่อภาษาอังกฤษ	Mueang Pathum Thani District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอเมืองปทุมธานี
ที่ตั้ง	117 หมู่ที่ 1 ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12000
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 13.9802463
	ลองจิจูด : 100.5432499
โทรศัพท์	0-2019-5955
โทรสาร	0-2501-2137
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/mp/
เฟซบุ๊ก	https://www.facebook.com/profile.php?id=100094672771387
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	Muangpathumnfe@hotmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นายวิรัชต์ แสงสิริวัฒน์
วันที่ก่อตั้ง	วันที่ 27 สิงหาคม 2536
ตำบล	14 ตำบล
หมู่บ้าน	29 ชุมชน และ 82 หมู่บ้าน
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชนจังหวัดปทุมธานี

รหัสสถานศึกษา	1213020000
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอคลองหลวง
ชื่อภาษาอังกฤษ	Klongluang District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอคลองหลวง
ที่ตั้ง	40 หมู่ 7 ตำบลคลองสอง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12120
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 14.0644552
	ลองจิจูด : 100.6481420
โทรศัพท์	0-2524-0645
โทรสาร	0-2524-0645
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/kl/index.php/th/
เฟซบุ๊ก	https://www.facebook.com/KlongLuangDOEL
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	nfe.khlongluang@gmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นางพิมพ์า หาญวัฒนะชัย (ปฏิบัติงานถึงวันที่ 30 กันยายน 2566)
วันที่ก่อตั้ง	27 สิงหาคม พ.ศ. 2536
ตำบล	7 ตำบล
หมู่บ้าน	106 หมู่บ้าน
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชนอำเภอคลองหลวง

รหัสสถานศึกษา	1213030000
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอัญบุรี
ชื่อภาษาอังกฤษ	Thanyaburi District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอัญบุรี
ที่ตั้ง	หมู่ 2 ตำบลประชาธิปไตย อำเภอัญบุรี จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12130
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 13.9918760
	ลองจิจูด : 100.6471076
โทรศัพท์	0-2996-1181
โทรสาร	0-2996-1181
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/ty/
เฟซบุ๊ก	https://www.facebook.com/Thanyaburi.NFE
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	thanyaburi.nfe@gmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นางสาวพชรธรรม คำปลื้ม (ปฏิบัติงานถึงวันที่ 30 กันยายน 2566)
วันที่ก่อตั้ง	พ.ศ. 2543
ตำบล	6 ตำบล
หมู่บ้าน	185 แห่ง
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

รหัสสถานศึกษา	1213050000
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอลาดหลุมแก้ว
ชื่อภาษาอังกฤษ	Ladlumkeaw District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอลาดหลุมแก้ว
ที่ตั้ง	1 หมู่ 1 ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 14.0666387
	ลองจิจูด : 100.4155716
โทรศัพท์	0-2599-2110
โทรสาร	0-2599-2110
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/lad/
เฟซบุ๊ก	https://www.facebook.com/profile.php?id=100091285584926
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	Kaew_2110@hotmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นางสาวสุภาพร บุญพิมพ์
วันที่ก่อตั้ง	พ.ศ. 2536
ตำบล	7 ตำบล
หมู่บ้าน	61 หมู่บ้าน
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี”

รหัสสถานศึกษา	1213060000
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอลำลูกกา
ชื่อภาษาอังกฤษ	Lumlukka District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอลำลูกกา
ที่ตั้ง	59 หมู่ 4 ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12150
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 13.9544184
	ลองจิจูด: 100.7459049
โทรศัพท์	0-2191-0581
โทรสาร	0-2191-0581
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/llk/
เฟสบุ๊กแฟนเพจ	https://www.facebook.com/Dolelumlukka
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	nfelumlukka121306000@gmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นายชัชเจน ณรัตน์คณาสิริ
วันที่ก่อตั้ง	พ.ศ. 2537
ตำบล	บึงคำพร้อย
หมู่บ้าน	-
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชนอำเภอลำลูกกา

รหัสสถานศึกษา	1213070000
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอสามโคก
ชื่อภาษาอังกฤษ	Samkhok District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอสามโคก
ที่ตั้ง	ตั้งอยู่อาคารเลขที่ 99/44 หมู่บ้านกฤษณา 2 ตำบลกระแซง อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12160
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 14.063929
	ลองจิจูด : 100.552219
โทรศัพท์	0-2593-4504
โทรสาร	0-2593-4504
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/sk/
เฟซบุ๊ก	https://www.facebook.com/nfesamkhokk
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	Nfesamkhokk@gmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นางสาวเพียงหทัย แก้วดวงงาม
วันที่ก่อตั้ง	พ.ศ. 2537
ตำบล	11 ตำบล
หมู่บ้าน	58 หมู่บ้าน
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชนอำเภอสามโคก

รหัสสถานศึกษา ศึกษา	1213040000 001
ชื่อภาษาไทย	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอหนองเสือ
ชื่อภาษาอังกฤษ	Nong sue District Learning Encouragement Center
ชื่อย่อ	สกร.อำเภอหนองเสือ
ที่ตั้ง	หมู่ 6 ตำบลบึงบา อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12170
พิกัดสถานที่	ละติจูด : 14.1330000
	ลองจิจูด : 100.8233213
โทรศัพท์	0-2549-1145
โทรสาร	0-2549-1146
เว็บไซต์	http://pte.nfe.go.th/ns/
เฟสบุ๊ก	https://www.facebook.com/Nfe.nongsua
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	nongsua.nfe2023@gmail.com
ผู้บริหารคนปัจจุบัน	นางวันเพ็ญ ชนากกลาง
วันที่ก่อตั้ง	พ.ศ. 2537
ตำบล	7 ตำบล
หมู่บ้าน	69 หมู่บ้าน
ห้องสมุด	ห้องสมุดประชาชนอำเภอหนองเสือ

1.6 โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้และเครือข่าย

แหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีดังต่อไปนี้

ที่	แหล่งเรียนรู้และเครือข่าย	จำนวน (แห่ง)
1	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอ	7
2	ศกร.ตำบล	60
3	ศูนย์เรียนรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ประจำตำบล	60
4	บ้านหนังสือชุมชน	60
5	สถานศึกษาที่ทำหน้าที่ศูนย์เทียบระดับ	5
6	ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยและการเลือกตั้งตำบล	60
7	ห้องสมุดประชาชนจังหวัด	1
8	ห้องสมุดประชาชนอำเภอ	4
9	ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี”	2
10	หน่วยงานภาคี เครือข่าย อื่น ๆ ที่ร่วมจัด	396

บทที่ 2 สภาพทั่วไปของจังหวัดปทุมธานี

2.1 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี

เดิมจังหวัดปทุมธานีเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองแล้วไม่น้อยกว่า 300 ปี นับตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยา คือเมื่อพุทธศักราช 2202 มังนันทมิตรได้กวาดต้อนครอบครัวมอญ เมืองเมาะตะมะ อพยพหนีภัยจากศึกพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงเทพทวารวดี ศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญเหล่านั้นไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก จากนั้นมาชุมชนสามโคกได้พัฒนาเป็นลำดับ ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี ชาวมอญได้อพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอีกเป็นครั้งที่ 2 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ อนุญาตให้ตั้งบ้านเรือนที่บ้านสามโคกและครั้งสุดท้ายในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้มีการอพยพชาวมอญครั้งใหญ่จากเมืองเมาะตะมะเข้าสู่ประเทศไทยเรียกว่า “มอญใหญ่” พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคกอีกเช่นเดียวกัน ฉะนั้นจากชุมชนขนาดเล็ก “บ้านสามโคก” จึงกลายเป็น “เมืองสามโคก” ในกาลต่อมา

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงเอาพระทัยใส่ดูแลทำนุบำรุงชาวมอญเมืองสามโคกมิได้ขาด ครั้งเมื่อเดือน 11 พุทธศักราช 2358 ได้เสด็จประพาสออกเยี่ยมพสกนิกรที่เมืองสามโคกและประทับที่พลับพลาริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งซ้ายเยื้องเมืองสามโคก ยังคงปลาบปลื้มใจให้แก่ชาวมอญเป็นล้นพ้น จึงได้พากันหลังไหล่นำดอกบัวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นราชสักการะอยู่เป็นเนืองนิจ ยังความซาบซึ้งในพระราชหฤทัยเป็นที่ยิ่ง จึงบันดลพระราชหฤทัยให้พระราชทานนามเมืองสามโคกเสียใหม่ว่า “เมืองประทุมธานี”

จากการตรวจสอบเอกสารทางประวัติศาสตร์ โดยกรมศิลปากรสันนิษฐานว่า นามเมือง “ประทุมธานี” น่าจะมีที่มาจากกรณีที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 โปรดเกล้าฯ พระราชทานเมื่อคราวที่เสด็จฯ ไปรับบัวจากชาวมอญ ในเทศกาลประเพณีรับบัวที่สามโคก ซึ่งจัดขึ้นในเดือน 11 จ.ศ.1177 อันเป็นช่วงเวลาที่บัวออกดอกเป็นจำนวนมาก จึงได้พระราชทานนามให้สมกับเป็นแหล่งบัวชุกชุม อย่างไรก็ตาม สำหรับวันที่แน่นอนของการพระราชทานนาม เนื่องจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์มิได้ระบุไว้ จึงมีการสันนิษฐานเทียบเคียงจากวันที่เริ่มประเพณีรับบัว วันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 เรื่อยไปจนวันออกพรรษา ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11

สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ได้สรุปว่า ถ้าถือว่าประเพณีรับบัว เริ่มในวันขึ้น 13 ค่ำ เดือน 11 ก็พอจะอนุมานได้ว่า วันพระราชทานนามเมือง “ประทุมธานี” ตรงกับวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2358 อย่างไรก็ตาม การที่จะนำข้อสรุปว่า วันพระราชทานนามเมือง “ประทุมธานี” ตรงกับ วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2358 ไปใช้อ้างอิงต้องระบุให้เข้าใจโดยทั่วกันว่าเป็นการสันนิษฐานแบบอนุมานเท่านั้นที่มีข้อมูลปรากฏ เนื่องจากยังไม่พบหลักฐานที่ชัดเจนในการบันทึกเรื่องนี้ (กรมศิลปากร)

พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงให้คำว่า "จังหวัด" แทนคำว่าเมือง ดังนั้น เมืองประทุมธานี จึงเป็นจังหวัดประทุมธานี เป็นต้นมา โดยเปลี่ยนการเขียนใหม่ด้วย คือ "ประทุมธานี" เป็น "ปทุมธานี" ขึ้นอยู่กับมณฑลกรุงเก่า มีเขตการปกครอง 3 อำเภอ คือ อำเภอ บางกะดี อำเภอสามโคก และ อำเภอเชียงรากทั้งสามอำเภอดังอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาใกล้ ๆ กัน และมีอาณาเขตการปกครองของแต่ละอำเภอเป็นแนวลึกไปทางทิศตะวันตก ซึ่งไม่เหมาะแก่การปกครองเป็นอย่างยิ่ง ทางราชการจึงได้ประกาศให้แบ่งเขตการปกครองเสียใหม่ และให้ย้ายอำเภอเชียงรากไปตั้งที่ตำบลระแหงทางทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เรียกว่า "อำเภอระแหง" ไปก่อน ตามหนังสือศาลากลางเมืองประทุมธานี ที่ 824/3228 ลงวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2458 แล้วให้เปลี่ยนชื่ออำเภอระแหง เป็นอำเภอลาดหลุมแก้ว แต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทางราชการให้ยุบจังหวัดธัญบุรี เมื่อ พ.ศ. 2475 ทำให้จังหวัดปทุมธานีมีเขตพื้นที่อีก 4 อำเภอเพิ่มเข้ามารวมเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอบางกะดี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอธัญบุรี อำเภอลำลูกกา อำเภอบางหวาย อำเภอหนองเสือ (สำหรับอำเภอบางหวาย ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น "อำเภอคลองหลวง" เมื่อปี พ.ศ. 2448 เมื่อทางราชการโดยบริษัทชุดคลองแลคูนาสยาม ได้ขุดคลองที่สองเชื่อมคลองรังสิตทางทิศใต้กับคลอง ระพีพัฒนาทางทิศเหนือแล้วเสร็จ เนื่องจากตัวอาคารที่ว่าการอำเภอดังอยู่ ริมคลองที่หลวง (ราชการ) ได้ขุดขึ้น)

เมื่อนายสุธี โอบอ้อม มาดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ได้สนใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ของเมืองปทุมธานีเป็นอย่างมาก ได้สำรวจค้นหาศาลหลักเมืองปทุมธานีและสอบถามชาวเมืองปทุมธานี แล้วปรากฏว่า เมืองนี้ได้โยกย้ายตัวเมืองอยู่หลายครั้งและไม่เคยมีศาลหลักเมืองมาก่อนเหมือนเมือง อื่น ๆ จึงดำริเห็นเป็นสำคัญว่า ควรจะสร้างศาลหลักเมืองไว้ให้มั่นคง เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวปทุมธานี พร้อมทั้งให้เกิดความรักสามัคคีกันให้มากยิ่งขึ้น ทั้งยังจะนำความสงบสุขร่มเย็นมาสู่เมือง ด้วยความดำรินี้จึงเห็นพ้องต้องกันระหว่างข้าราชการ พ่อค้าแม่ค้า และประชาชน ได้ร่วมกันสละทรัพย์คนละเล็ก คนละน้อย เมื่อดำเนินการสร้างศาลหลักเมืองขึ้นแบบจตุรมุขยอดปราสาทเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้กำหนดการประกอบพิธียกเสาหลักเมืองจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2521 โดยมี ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานในพิธี มีการสมโภชเฉลิมฉลองเป็นงานใหญ่อย่างเอิกเกริก

ศาลหลักเมืองจึงตั้งเด่นเป็นสง่า อยู่หน้าศาลากลางจังหวัดปทุมธานี มีผู้คนมากราบบูชา กันอยู่ได้มีชาติ นับว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นศูนย์รวมน้ำใจของชาวปทุมธานี ให้มีความรักสมัครสามัคคีกัน ให้แข็งแรง เพื่อปกป้องคุ้มครองสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์อันเป็นที่เคารพรักรยิ่งชีวิตของชาว ไทย ไว้ให้มั่นคงถาวรสืบไปชั่วกาลนาน

ที่มา : สำนักงานจังหวัดปทุมธานี

สัญลักษณ์จังหวัดปทุมธานี (ตราประจำจังหวัด)

รูปร่างกลมมีสัญลักษณ์ดอกบัวหลวงสีชมพูอยู่ตรงกลาง และรวงข้าวสีทองอยู่ ๒ ข้าง
ดอกบัวและต้นข้าว หมายถึง ความสมบูรณ์ด้วย พืชพันธุ์ธัญญาหาร
จังหวัดปทุมธานี ใช้อักษรย่อว่า "ปท"

คำขวัญของจังหวัดปทุมธานี

“ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว เชื้อชาวมอญ นครธรรมะ พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา
ก้าวน้ำอุตสาหกรรม”

ธงประจำจังหวัด

ความหมายของธงประจำจังหวัด

สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์

สีขาว หมายถึง ศาสนา

ดอกบัวหลวงกับต้นข้าว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งดอกบัวและข้าว

ความหมายรวมของธงประจำจังหวัดปทุมธานี จึงหมายถึงว่าชาวจังหวัดปทุมธานี เป็นหมู่คณะที่มีความรักและความสามัคคีเป็นปึกแผ่นอันเป็นส่วนหนึ่งของชาติไทย ที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

ความสำคัญของธงประจำจังหวัดปทุมธานี

เป็นการเชิดชูเกียรติของจังหวัด บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของจังหวัด เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจชาวจังหวัดปทุมธานี ให้มีความรักท้องถิ่นและมีความร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์ ความเจริญ และมีความเอื้ออารีต่อกัน

ดอกไม้ประจำจังหวัดปทุมธานี ต้นไม้ประจำจังหวัด

ดอกบัวหลวง

ต้นปาริชาติ

เพลงประจำจังหวัด

เนื้อร้อง นายสุรพล ไชยเสนา นายคำภีร์ เกะทอง นายทองคำ พันนที นายบำรุง สมจิตต์ ทำนอง นายวิรัตน์ ครองแถว

ถึงสามโคกโคกถวิลถึงปิ่นเกล้า	พระพุทเจ้าหลวงบำรุงซึ่งกรุงศรี
ประทานนามสามโคกเป็นเมืองตรี	ชื่อปทุมธานีเพราะมีบัว
ชาวปทุมล้วนตระหนักในศักดิ์ศรี	มุ่งทำดีด้วยหัวใจมิใฝ่ชั่ว
ชาวปทุมเข้มแข็งพร้อมตื่นตัว	พัฒนาครอบครัวทั่วทุกคน
ชาวปทุมมั่นใจในชาติศาสน์กษัตริย์	ยอดสมบัติวัฒนาสถาผล
ชาวปทุมรู้จักรักเตือนตน	สมค่าคนที่เกิดมาทุกนาที
ชาวปทุมรักปทุมชุ่มชีวิต	ใครมาคิดทำลายเราไม่หนี
มีหลักเมืองเป็นร่มเงาเนาฤดี	ชาวปทุมธานีมีสุขเอย

2) ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดปทุมธานีเป็นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัดในเขตอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสสามโคกเป็นระยะทาง 27 กิโลเมตร ทำให้พื้นที่ของจังหวัดปทุมธานีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดหรือบนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว พื้นที่บางส่วนของอำเภอเมืองและอำเภอสสามโคก กับฝั่งตะวันออกของจังหวัดหรือบนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองบางส่วนของอำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา และบางส่วนของอำเภอสสามโคก โดยปกติระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาในฤดูฝนจะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยประมาณ 50 เซนติเมตร ซึ่งทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมในบริเวณพื้นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นบริเวณกว้าง และก่อให้เกิดปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับพื้นที่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยานั้น เนื่องจากประกอบด้วยคลองซอยเป็นคลองชลประทานจำนวนมาก สามารถควบคุมจำนวนปริมาณน้ำได้ ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับอุทกภัยมีน้อยกว่า

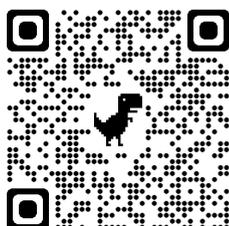
3) ลักษณะของดิน

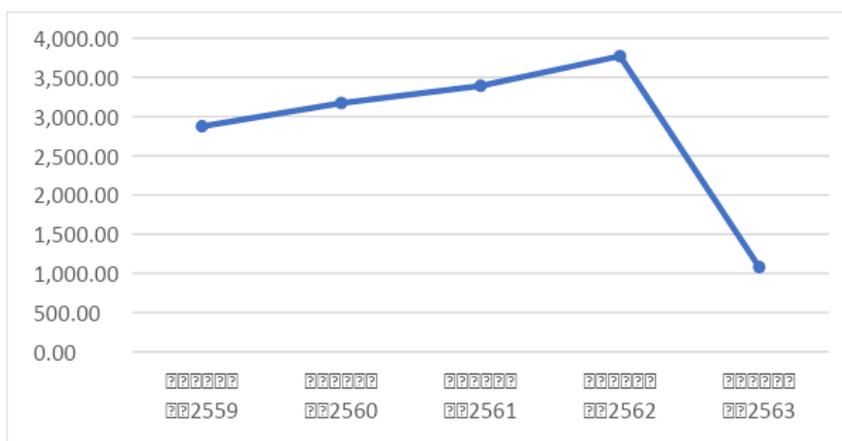
พื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดินมีลักษณะเป็นดินเหนียวจัด สภาพดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกรดจัด มี pH ประมาณ 6 - 4 ซึ่งเป็นลักษณะของดินเปรี้ยว โดยจำแนกได้ดังนี้

- (1) ดินเปรี้ยวน้อย มีเนื้อที่ 35,964.06 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.20
- (2) ดินเปรี้ยวปานกลาง มีเนื้อที่ 426,292.54 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.58
- (3) ดินเปรี้ยวจัด มีเนื้อที่ 229,991.04 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.22

4) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ละติจูดที่ 14 องศา 43 ลิปดา 20 พิลิปดาเหนือและลองจิจูดที่ 100 องศา 13 ลิปดา 30 พิลิปดาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 6 เมตร ในปีที่ผ่านมามีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 30.3 องศาเซลเซียส อากาศค่อนข้างร้อน ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 72.2 ปริมาณน้ำฝนตกรวม 1,500.3 มิลลิเมตร โดยมีฝนตกชุกระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม (รายละเอียดตามตารางที่ 1.1 ถึง 1.3 ใน QR Code)

5) แหล่งน้ำ

(1) แหล่งน้ำผิวดิน

แหล่งน้ำธรรมชาติผิวดินที่สำคัญ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา (ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง) ซึ่งไหลผ่านอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสสามโคก ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีลำคลองธรรมชาติและคลองชลประทาน ประมาณ 84 คลอง รวมความยาวประมาณ 1,062.4 กิโลเมตร แบ่งเป็นคลองชลประทาน จำนวน 29 คลอง รวมความยาว 780.8 กิโลเมตร

- คลองระบายน้ำ จำนวน 13 คลอง
- คลองส่งน้ำ จำนวน 9 คลอง
- คลองอื่นๆ จำนวน 7 คลอง

คลองธรรมชาติ จำนวน 55 คลอง ความยาวรวม 280.6 กิโลเมตร คลองต่างๆ นี้ได้ไหลผ่านในพื้นที่ของจังหวัดปทุมธานี โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่ของอำเภอต่างๆ ได้ดังนี้

- อำเภอเมืองปทุมธานี มีแม่น้ำเจ้าพระยา คลองบางโพธิ์ คลองบางหลวงใต้ คลองบางหลวง คลองบางปรอก คลองเชียงราก คลองเจ้าเมือง คลองประปากรุงเทพฯ คลองบางคูวัด คลองเปรมประชากร

- อำเภอสสามโคก มีแม่น้ำเจ้าพระยา คลองบางโพธิ์เหนือ คลองบางเตย คลองควาย คลองสระ คลองเชียงรากน้อย คลองเปรมประชากร คลองเชียงราก

- อำเภอลาดหลุมแก้ว มีคลองพระอุดม คลองบางหลวง คลองลาดหลุมแก้ว คลองบางโพธิ์ และคลองสระ คลองสะแก คลองระแหง คลองสามวา

- อำเภอธัญบุรี มีคลองรังสิตประยูรศักดิ์ (เชื่อมระหว่าง แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำนครนายก) เขตอนุรักษแหล่งน้ำดิบเพื่อการประปานครหลวง

นอกเหนือจากแหล่งน้ำต่างๆ แล้ว จังหวัดปทุมธานียังเป็นจุดสูบน้ำดิบจากแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อนำน้ำดิบมาผลิตน้ำประปาให้บริการประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครฝั่งตะวันออก โดยมีสถานีสูบน้ำบริเวณตอนล่างของปากคลองอ้อม ตำบลกระแซง (สำแล) อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัด

ปทุมธานี เพื่อส่งน้ำตามคลองส่งน้ำดิบไปยังโรงกรองน้ำที่บางเขนและสามเสน เพื่อป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำที่จะนำมาผลิตน้ำประปา

(2) ระบบชลประทาน

กรมชลประทานได้แบ่งเขตจัดสรรน้ำช่วยเหลือพื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดปทุมธานี โดยแบ่งการบริหารกิจการชลประทานออกเป็น 4 โครงการ ดังนี้

1. โครงการชลประทานปทุมธานี รับผิดชอบพื้นที่นอกเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาบริเวณพื้นที่เขตอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสสามโคก รวม 2 อำเภอ เป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานประมาณ 125 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 78,125 ไร่

2. โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษารังสิตเหนือ พื้นที่ครอบคลุมในบริเวณพื้นที่เขตอำเภอคลองหลวง อำเภอธัญบุรี และอำเภอหนองเสือ รวม 3 อำเภอ พื้นที่ชลประทาน 409,041 ไร่

3. โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษารังสิตใต้ พื้นที่ครอบคลุมในบริเวณอำเภอธัญบุรี และอำเภอลำลูกกา รวม 2 อำเภอ พื้นที่ชลประทาน 107,863 ไร่

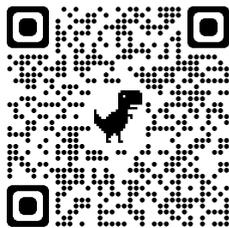
4. โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพระยาบรรลือ พื้นที่ครอบคลุมบริเวณพื้นที่เขตอำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสสามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว รวม 3 อำเภอ พื้นที่ชลประทาน 166,220 ไร่

รวมพื้นที่รับน้ำชลประทานประมาณ 683,124 ไร่ หรือคิดประมาณร้อยละ 72 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรทั้งหมด โดยส่งน้ำผ่านคลองรังสิตประยูรศักดิ์ซึ่งเป็นคลองชลประทานเชื่อมระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำนครนายก คลองพระอุดม และคลองซอยอีก 13 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- อำเภอธัญบุรี ได้แก่ คลองรังสิตประยูรศักดิ์ และคลองระบายน้ำที่ 1-13
- อำเภอคลองหลวง ได้แก่ คลองชลประทานที่ 1-7 และคลองระพีพัฒน์
- อำเภอลำลูกกา ได้แก่ คลองทกวาสายล่าง และคลองระบายน้ำที่ 1-13
- อำเภอหนองเสือ ได้แก่ คลองชลประทานที่ 8-13 และคลองระพีพัฒน์

6) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

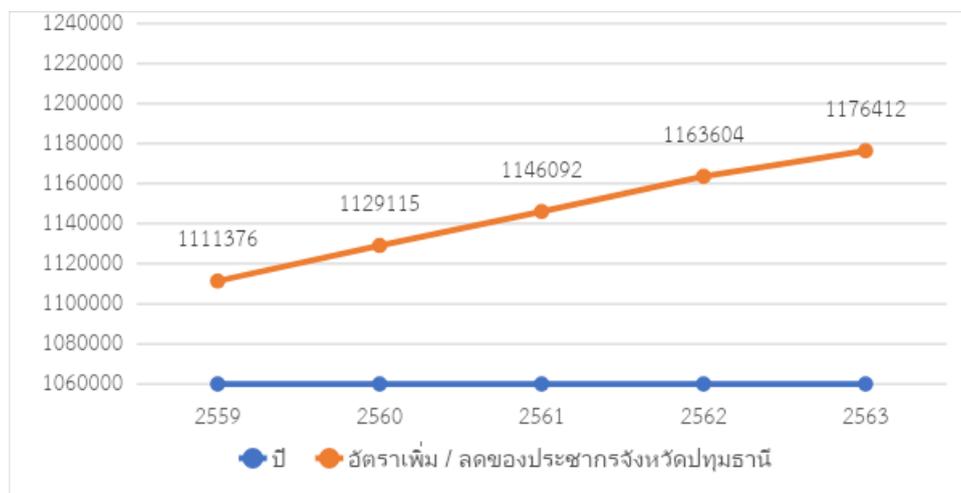
ข้อมูลกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563 จังหวัดปทุมธานี มีประชากรรวม 1,176,412 คน เป็นชาย 557,752 คนและหญิง 618,660 คน โดยความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 771.0 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดคืออำเภอคลองหลวง รองลงมา คือ อำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี และอำเภอเมืองปทุมธานี ตามลำดับ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.4 ใน QR Code)

อัตราเพิ่ม/ลดของประชากรจังหวัดปทุมธานี ย้อนหลัง 5 ปีของจังหวัดปทุมธานีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยในปี 2563 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.10 โดยอำเภอที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรมากที่สุดคืออำเภอลองหลวงร้อยละ 2.60 รองลงมาอำเภอลาดหลุมแก้วร้อยละ 2.40 และอำเภอลำลูกการ้อยละ 2.14 ตามลำดับ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.5 ใน QR Code)

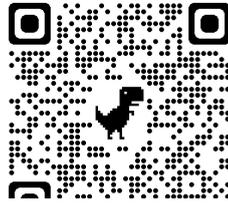
ภาพที่ 2 อัตราเพิ่ม/ลด ของประชากรจังหวัดปทุมธานี

7) ประชากรแฝง

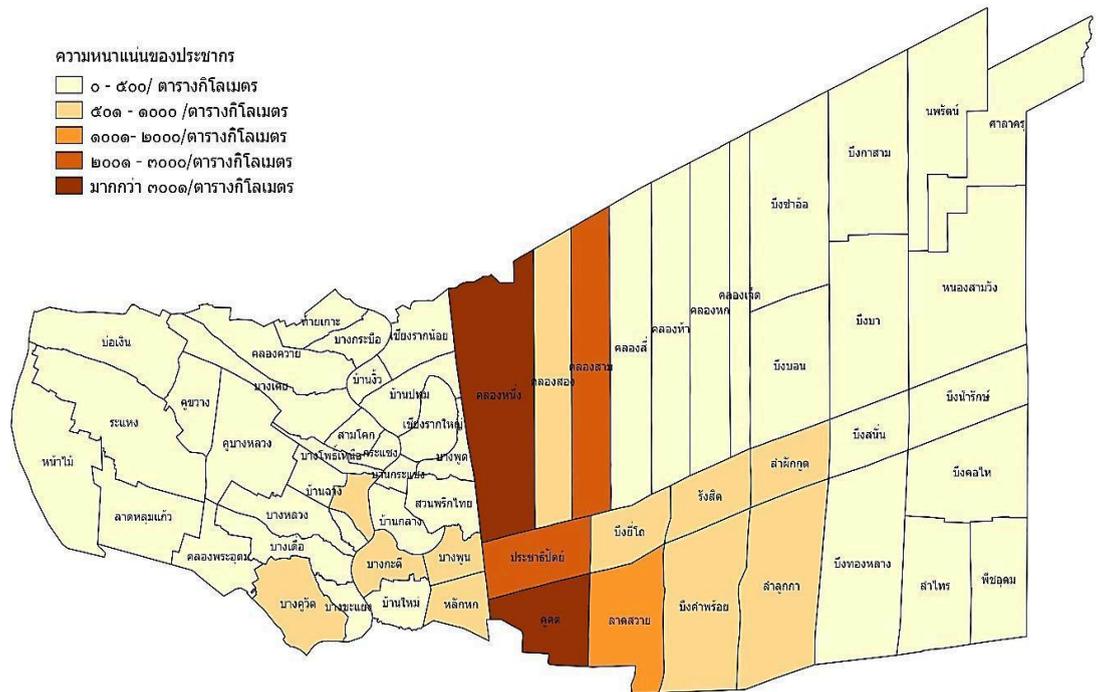
นอกจากจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรแล้ว ปทุมธานียังมีประชากรแฝงสูงเป็นลำดับต้น ๆ ของประเทศรองจากกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรี ข้อมูลจากโครงการสำรวจการ ย้ายถิ่นของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าในปี พ.ศ. 2562 จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนประชากรแฝงประมาณ 516,000 คน ซึ่งเป็นประชากรแฝงกลางคืน หมายถึงมาพักอาศัยในจังหวัดปทุมธานี โดยไม่มีชื่อในทะเบียนบ้านจำนวน 369,000 คน และประชากรแฝงกลางวัน หมายถึง

ถึง ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นและเข้ามาใช้ชีวิตในจังหวัดปทุมธานีในเวลากลางวันอีกประมาณ 147,000 คน ในจำนวนนี้เป็นผู้เข้ามาทำงาน 138,000 คนและเข้ามาเรียนหนังสือในเวลากลางวันจำนวน 9,000 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.6 ใน QR Code)

ภาพที่ 3 ความหนาแน่นของ

ประชากร พ.ศ. 2562

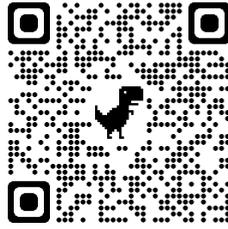

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ ธันวาคม 2562

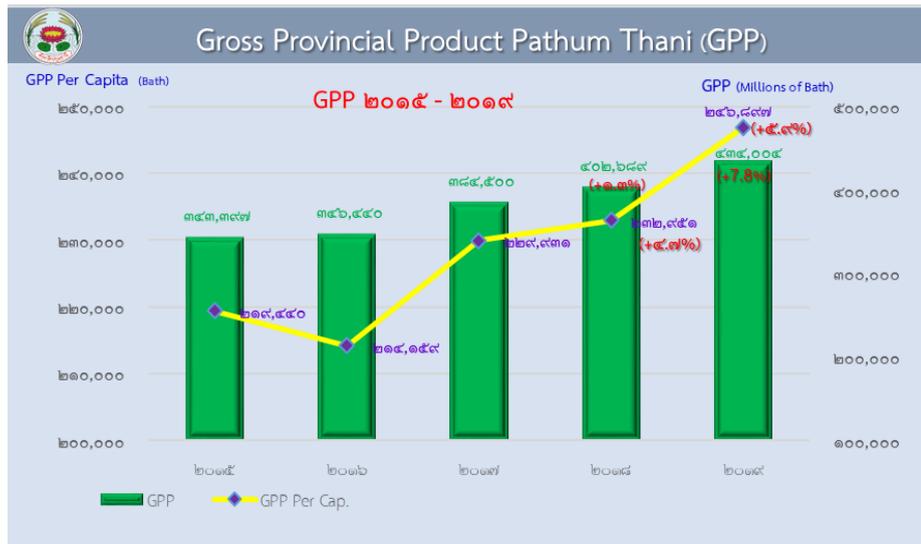
1) ข้อมูลเศรษฐกิจ

(1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Province Product)

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติใน ปี พ.ศ. 2562 จังหวัดปทุมธานีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Province Product : GPP) 434,004 ล้านบาท เป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.5) มูลค่าเพิ่มในภาคการเกษตร มีเพียงประมาณร้อยละ 1.5 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อคน (GPP Per Capita) ประมาณ 246,897 บาทต่อคน สูงอยู่ลำดับที่ 13 ของประเทศ และอยู่ในลำดับที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล รองจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และอัตราการขยายตัวที่แท้จริงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.0 (รายละเอียดตามตารางที่ 1.7 และ 1.8 ใน QR Code)

ภาพที่ 4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคนต่อปี ปี 2558 – 2562

พิจารณาจากข้อมูลล่าสุดเฉพาะปี พ.ศ. 2562 จังหวัดปทุมธานีมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจประมาณร้อยละ 7.22 ในขณะที่ภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมนทขยายตัวที่ร้อยละ 3.57 และ GPP ของประเทศมีการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.27 การขยายตัวทางเศรษฐกิจข้างต้นเป็นการขยายตัวของนอกภาคเกษตร (ร้อยละ 7.42) ในขณะที่ภาคเกษตรมีการหดตัวร้อยละ 5.65 เนื่องจากภาวะภัยแล้ง การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) แต่ผลของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดปทุมธานีที่อาศัยอยู่กับภาคการเกษตรเพียงร้อยละ 5.65 ดังที่กล่าวมาแล้ว จึงทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดโดยรวมต่ำกว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมนทล (รายละเอียดตามตารางที่ 1.9 และ 1.10 ใน QR Code)

(2) อุตสาหกรรมการผลิต

ในปี พ.ศ. 2563 จังหวัด
 แห่ง มีเงินลงทุนน้อยกว่า
 ปี 2562 ที่ผ่านมา โดยอำเภอที่มี

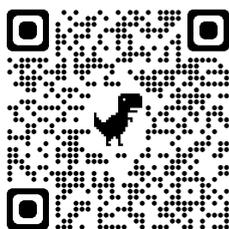

ปทุมธานีมีจำนวนโรงงาน 3,264
 311,466.21 ล้านบาท เมื่อเทียบกับ
 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่

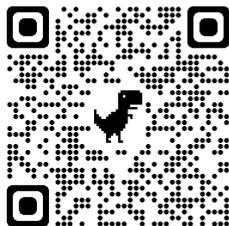
มากที่สุดคือ อำเภอคลองหลวงจำนวน 1,084 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาคืออำเภอ ลำลูกกา จำนวน 777 แห่งคิดเป็นร้อยละ 23.8 อำเภอลาดหลุมแก้ว จำนวน 423 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 13 อำเภอเมืองปทุมธานี จำนวน 377 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.6 อำเภอสามโคก จำนวน 297 แห่ง ร้อยละ 9.1 อำเภอธัญบุรี จำนวน 231 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 7.1 และอำเภอ หนองเสือ 75 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ โดยจังหวัดปทุมธานีมีการจัดพื้นที่เพื่อจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรมมินิแพคเตอร์แลนด์ รวม 4 แห่ง ได้แก่

1. บริษัท ไทยซูซูกิมอเตอร์ จำกัด ตั้งอยู่อำเภอธัญบุรี
2. บริษัท นวนคร จำกัด ตั้งอยู่อำเภอคลองหลวง มีโรงงานจำนวน 192 โรงงาน
3. บริษัท สวนอุตสาหกรรมบางกะดี จำกัด ตั้งอยู่อำเภอเมืองปทุมธานี มีเนื้อที่ประมาณ 1,222 ไร่ มีโรงงานจำนวน 91 โรงงาน
4. มินิแพคเตอร์แลนด์
  - อำเภอคลองหลวงบิกแลนด์ริงสิตพรอสเพอร์เอสเตทเอ็มเอ็มซี มินิแพคทอรี (นวไท)
  - อำเภอลำลูกกา บิ๊กเกอร์แลนด์ แจนเซ็น มินิแพคทอรี อรตาบิ๊กลือทแพคทอรี
  - อำเภอลาดหลุมแก้วแพคคอมแพคแฮร์ส เคทีแพคทอรี พาร์ค
  - อำเภอหนองเสือ ศรีปทุมมินิแพคทอรี

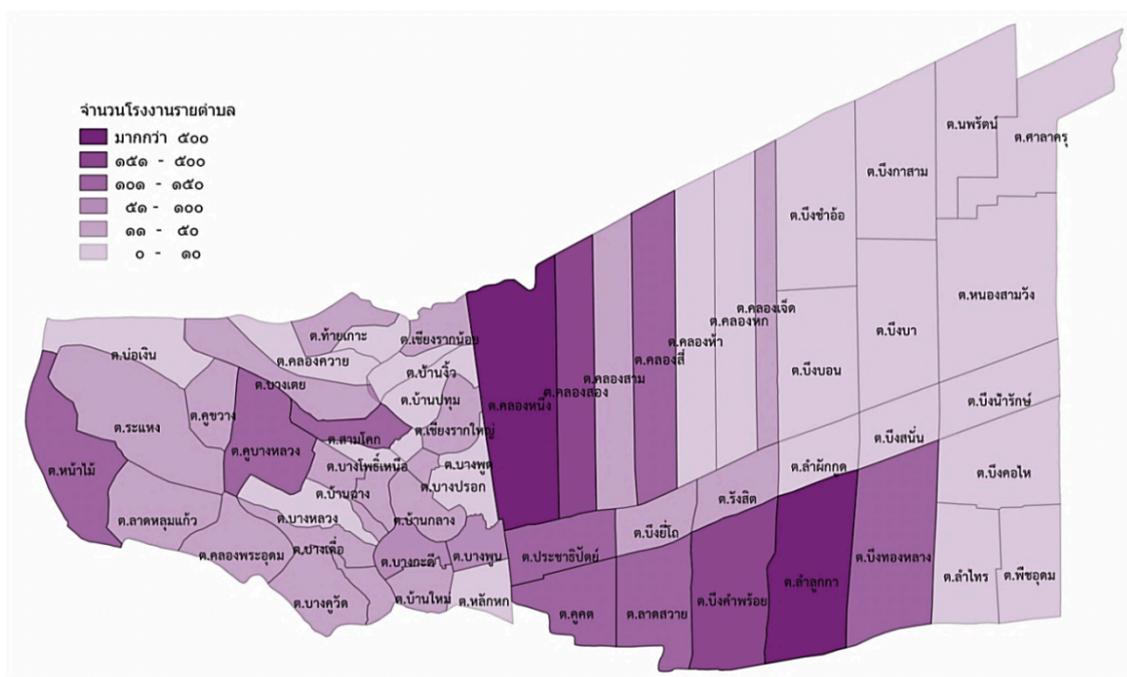
ประเภทของอุตสาหกรรมที่มีการประกอบกิจการเป็นลำดับต้นๆ ได้แก่ ประเภทอื่นๆ จำนวน 485 แห่ง รองลงมาคือผลิตภัณฑ์โลหะจำนวน 443 แห่ง อุตสาหกรรมอาหารจำนวน 323 แห่ง อุตสาหกรรมพลาสติกจำนวน 296 แห่งและอุตสาหกรรมขนส่งจำนวน 260 แห่ง ตามลำดับ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.11 และ 1.12 ใน QR Code)

ปี 2563 มีการอนุญาตประกอบกิจการและลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ทุกประเภท โดยอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ เคมี เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกาย ขนส่ง อื่น ๆ โลหะ เพอร์นิเจอร์ และเครื่องเรือน อโลหะ สิ่งทอ สิ่งพิมพ์ เครื่องหนัง ไฟฟ้า พลาสติก ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรกล โดยแต่ละประเภทอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นไม่มากนักหรือบางประเภทจะมีอัตราการเปลี่ยนแปลงคงที่เท่าเดิมเหมือนปี 2562 (รายละเอียดตามตารางที่ 1.13 ใน QR Code)

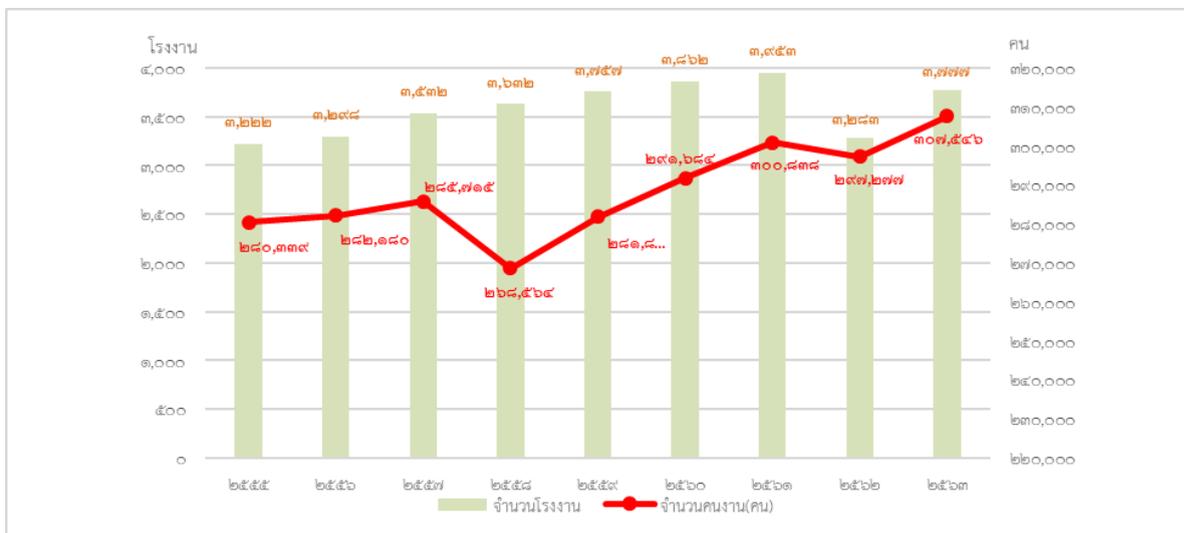

รูปที่ 5 แผนที่แสดงความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมรายอำเภอ

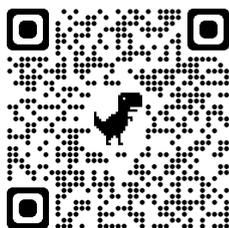
ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

รูปที่ 6 สถานประกอบการอุตสาหกรรม และจำนวนคนงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๓

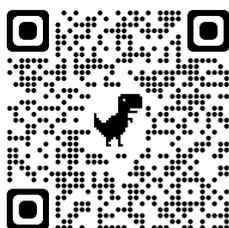

(3) ด้านการค้า

จังหวัดปทุมธานีมีศูนย์การค้าส่งสินค้าทางการเกษตร ประเภทพืชผัก และผลไม้ขนาดใหญ่ของประเทศ คือ ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง และตลาดไอยรา (ตลาดผลไม้เกรดคัดพิเศษ) มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ ได้แก่ พิวเจอร์พาร์ค รังสิต และศูนย์สินค้าไอทีขนาดใหญ่ที่ เซียร์ รังสิต มีผู้ทำงานในภาคการค้าและบริการประมาณ 215,115 คน หรือร้อยละ 22.7 ของผู้มีงานทำ ภาคการค้าและบริการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัดเป็นอันดับสองรองจากภาคอุตสาหกรรม โดยในปี พ.ศ. 2562 มีมูลค่า 76,751 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) มีอัตราการขยายตัวลดลง จากร้อยละ 8.1 ในปี 2561 เป็นร้อยละ 4.7 ในปี 2562 (รายละเอียดตามตารางที่ 1.14 ใน QR Code)

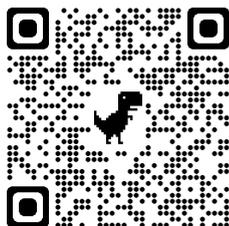
ณ สิ้นปี พ.ศ.2563 มีนิติบุคคลจดทะเบียนและคงอยู่ทั้งสิ้น 37,554 ราย จำแนกเป็นบริษัทจำกัด 286,742 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด 8,747 ราย ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล 167 ราย และบริษัทจำกัด (มหาชน) 49 ราย โดยอำเภอลำลูกกา มีจำนวนนิติบุคคลมากที่สุด 11,676 แห่ง รองลงมาคือ อำเภอคลองหลวง 10,017 แห่ง อำเภอเมืองปทุมธานี 6,329 แห่ง และอำเภอธัญบุรี 6,318 แห่ง ตามลำดับ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.15 ใน QR Code)

(4) ด้านการเกษตร

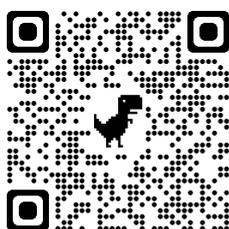
จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ทั้งหมด 953,660 ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรจำนวน 510,383 ไร่คิดเป็นร้อยละ 53.52 คราวเรือนเกษตรกร 23,345 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.98 ของครัวเรือนทั้งหมด เกษตรกรของจังหวัดปทุมธานีถือครองที่ดิน เพื่อการเกษตรโดยส่วนใหญ่ด้วยการเช่า กล่าวคือ เป็น

พื้นที่ดินเช่า 440,571 ไร่ (ร้อยละ 86.4) และเป็นที่ดินของตนเอง 69,812 ไร่ (ร้อยละ 13.6) ทั้งนี้ โครงสร้างพื้นที่ถือครองทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นลักษณะการถือครองที่มีการเช่าเป็นส่วนใหญ่หรือ จำแนกตามประเภทของพืชที่เพาะปลูกของจังหวัดปทุมธานีไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก หากพิจารณาจากข้อมูลตั้งแต่ปีการเพาะปลูก 2558/2559 เป็นต้นมา (รายละเอียดตามตารางที่ 1.16 ใน QR Code)

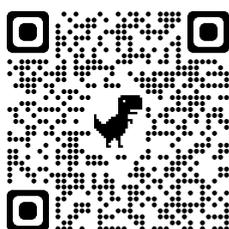
พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ

สินค้าเกษตรด้านพืชที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี มูลค่าการผลิตลำดับแรก คือ ข้าวนาปี พื้นที่ปลูก 265,062 ไร่ ผลผลิตรวม 246,704 ตัน มูลค่าการผลิต 1,788.60 ล้านบาท รองลงมา คือ กล้วยหอม พื้นที่ปลูกรวม 13,730.25 ไร่ ผลผลิตรวม 46,148 ตัน มูลค่าการผลิต 1,130.63 ล้านบาท และกล้วยน้ำว้า พื้นที่ปลูก 7,412.28 ไร่ ผลผลิตรวม 34,692 ตัน มูลค่าการผลิต 539.12 ล้านบาท ตามลำดับ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.17 ใน QR Code)

(5) การประมง

ปี 2563 จังหวัดปทุมธานีมีเกษตรกรที่ทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวนทั้งสิ้น 3,080 ครัวเรือน จำนวนบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งสิ้น 7,297 บ่อ เนื้อที่ 19,969 ไร่ จำนวนเกษตรกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้านี้ 178 ครัวเรือน (ร้อยละ 15.3) จำนวนบ่อลดลง 5,690 บ่อ (ร้อยละ 8.8) และเนื้อที่ลดลง 4,158 ไร่ ปี 2563 จับสัตว์น้ำจืดได้จำนวน 28,725,893.60 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนมากกว่าครึ่ง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.18 ใน QR Code)

(6) การปลูกสัตว์

ปี 2563 จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงปลุกสัตว์และจำนวนปลุกสัตว์ไม่มากนักเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ เนื่องจากลักษณะของพื้นที่ไม่เหมาะสมในการทำฟาร์มปลุกสัตว์ จากข้อมูลของสำนักงานปลุกสัตว์จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนปลุกสัตว์ซึ่งประกอบด้วย โค จำนวน 4,902 ตัว กระบือ จำนวน 750 ตัว สุกรจำนวน 1,419 ตัว แพะ จำนวน 2,601 ตัว ไก่ จำนวน 572,480 ตัว และเป็ด จำนวน 423,272 ตัว (รายละเอียดตามตารางที่ 1.19 ใน QR Code)

(7) ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดปทุมธานี มีพิพิธภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้มากถึง 18 แห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติและหออัครศิลป์ ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษารังสิต เป็นต้น มีสนามกอล์ฟที่ได้มาตรฐาน 13 แห่ง

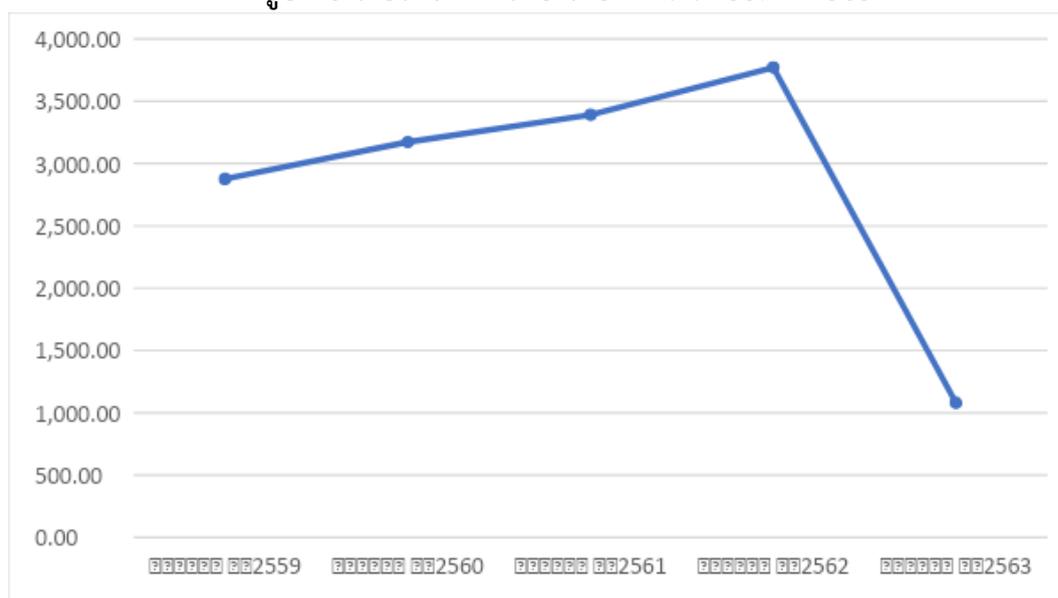
สถานการณ์การท่องเที่ยวจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2563 มีนักท่องเที่ยว 822,525 คน ลดลงจากปี 2562 คิดเป็นร้อยละ -61.29 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 1,080.00 ล้านบาท ลดลงจากปี 2562 จำนวน 2,395.84 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ -68.9 (รายละเอียดตามตารางที่ 1.20 และ 1.21 ใน QR Code)

รูปที่ 7 จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน ปี 2559 – 2563

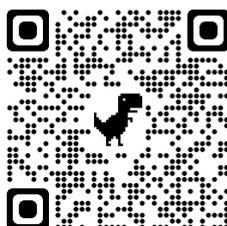

รูปที่ 8 รายได้จากการท่องเที่ยว พ.ศ. 2559 – 2563

(8) เศรษฐกิจชุมชน

จังหวัดปทุมธานี ได้สนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน โดยการส่งเสริมการตลาดใหม่ ๆ และการจับคู่เจรจาธุรกิจของกลุ่มผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจชุมชน ในปี 2563 มียอดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งสิ้น 1,127.7 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 21.4 จากปีก่อนหน้า (ปี 2562 มีมูลค่า 1,435.1 ล้านบาท) ซึ่งในปี 2563 มีการลดลงของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนดังกล่าวมูลค่ากว่า 307,327,100 บาท (รายละเอียดตามตารางที่ 1.22 ใน QR Code)

(9) การเงินและการคลัง

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สำนักงานสรรพากรพื้นที่จังหวัดปทุมธานีทั้ง 2 แห่ง จัดเก็บภาษีรวมกันทั้งสิ้น 40,546.8 ล้านบาท ลดลงจากปี 2562 จำนวน 160.1 ล้านบาท (ร้อยละ 0.39) ในส่วนของภาษีสรรพสามิตจัดเก็บได้ทั้งสิ้น 28,681.7 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 914.1 ล้านบาท (ร้อยละ 3.1) (รายละเอียดตามตารางที่ 1.23 ใน QR Code)

การรับฝากเงินของธนาคารพาณิชย์ ในปี 2562 ซึ่งมีจำนวนสาขาให้บริการทั้งสิ้น 175 แห่ง (ลดลง 6 แห่งจากปี 2561) มีปริมาณเงินรับฝากทั้งสิ้น 283,110 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2561 จำนวน 8,143 ล้านบาท (ร้อยละ 2.9) ส่วนในปี 2561 มีปริมาณเงินฝากที่ 274,967 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ปี 2560 จำนวน 7,037 ล้านบาท (ร้อยละ 2.6) ดังนั้น เห็นได้ว่าการขยายตัวของเงินฝากมีแนวโน้มที่สูงขึ้นจากเดิมที่เคยลดลงร้อยละ 11.0 ในปี 2559 และปรับตัวเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 4.0 ในปี 2560

ด้านการให้สินเชื่อพบว่าปริมาณมีการให้สินเชื่อ จำนวน 188,315 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2561 จำนวน 9,126 ล้านบาท (ร้อยละ 5.1) ส่วนในปี 2561 มีการให้สินเชื่อทั้งสิ้น 179,189 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 11,791 ล้านบาท (ร้อยละ 7.0) จะเห็นได้ว่า ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ในจังหวัดปทุมธานีในปัจจุบันมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.24 ใน QR Code)

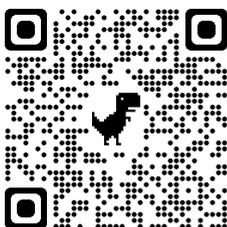
(10) ภาวะค่าครองชีพ

ครัวเรือนของจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.9 คนต่อครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 33,824 บาท จำแนกเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค 28,941 บาท (ร้อยละ 85.6) และเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยเดือนละ 4,883 บาท (ร้อยละ 14.4) ภาวะค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายรวมแล้วส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) (ร้อยละ 32.5) รองลงมาเป็นการ

เดินทางและการสื่อสาร (ร้อยละ 29.4) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งบ้านและเครื่องใช้ต่าง ๆ (ร้อยละ 24.2) และอื่น ๆ ในอัตราส่วนไม่ถึงร้อยละ 10 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลของปีที่ผ่านมาพบว่าค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในจังหวัดลดลงเฉลี่ยร้อยละ 8.79 ต่อปี จากที่เคยอยู่ที่ประมาณเดือนละ 37,086 บาทในปี 2562 โดยมีค่าใช้จ่ายลดลงเกือบทุกประเภท ค่าใช้จ่าย (รายละเอียดตามตารางที่ 1.25 ใน QR Code)

อัตราเงินเฟ้อปี 2563 เมื่อพิจารณาจากดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ -1.3 ต่ำกว่าในปีที่ก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 0.9 กล่าวคือดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในปี 2562 อยู่ที่ 103.6 และลดลงเป็น 102.3 ในปี 2563สินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มดัชนีราคาเพิ่มขึ้นจาก 104.5 ในปี 2562 เป็น 106.2 คิดเป็นอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.6 ต่ำกว่ากว่า ปี2562 ที่ หมวดที่ไม่ใช่อาหาร ดัชนีราคาเพิ่มขึ้น จากระดับ 102.9 เป็น 100.0 ในปี 2563 อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ ร้อยละ -2.8 (รายละเอียดตาม ตารางที่ 1.26 ใน QR Code)

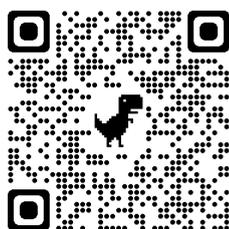
ลักษณะทางสังคม

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม จากเดิมที่เป็นสังคมชนบทกลายเป็นสังคมเมืองและมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตจากภาคเกษตรกรรมเป็นการผลิตในภาคอุตสาหกรรม สถานการณ์ดังกล่าว ทำให้จังหวัดปทุมธานีเป็นแหล่งรองรับการเข้ามาหางานทำจากคนในทุกภูมิภาคของประเทศ รวมทั้ง แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาหางานทำ นอกจากนี้การที่จังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาทั้งในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาหลายแห่งทำให้มีเยาวชนเข้ามาศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จังหวัดปทุมธานีจึงเป็นแหล่งรองรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าว อาทิเช่น ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม และชุมชนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและการที่จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดในปริมณฑล ซึ่งอยู่ใกล้

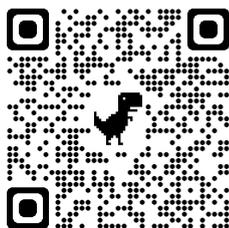
ความเจริญ จึงทำให้เกิดการเรียกร้องต้องการในการรับบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจาก ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูง

(1) การศึกษา

จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย) จำนวนทั้งสิ้น 311 โรงเรียน อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) จำนวน 192 โรงเรียน สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนจำนวน 87 แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 32 แห่ง โรงเรียนมีห้องเรียน จำนวน 6,342 ห้อง ครู 9,724 คน นักเรียนรวม 170,879 คน อยู่ในระดับก่อนประถมศึกษา จำนวน 31,254 คน (ร้อยละ 18.29) ระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด 77,748 คน (ร้อยละ 45.50) ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 38,274 คน (ร้อยละ 22.38) และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 23,603 คน (ร้อยละ 13.81) (รายละเอียดตามตารางที่ 1.27 ใน QR Code)

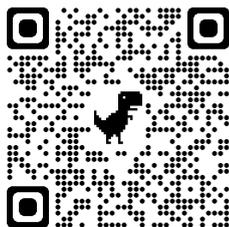

การศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา จังหวัดปทุมธานีมีสถานศึกษาทั้งสิ้น 17 แห่ง นักศึกษารวม 145,220 คน อาจารย์ จำนวน 6,589 คน มีสถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่เป็นของรัฐ 3 แห่ง นักศึกษา จำนวน 6,683 คน อาจารย์จำนวน 243 คนของเอกชน 4 แห่ง นักศึกษาจำนวน 4,114 คน อาจารย์จำนวน 153 คน สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐทั้งสิ้น 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาลัยอกลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนักศึกษารวม 70,237 คน อาจารย์ จำนวน 3,678 คน สถาบัน อุดมศึกษาของเอกชนอีกจำนวน 7 แห่ง นักศึกษารวม 63,256 คน อาจารย์จำนวน 2,515 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.28 ใน QR Code)

(2) ศาสนา

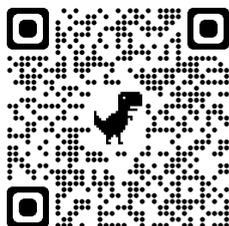
จากข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะ สำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่าจังหวัดปทุมธานีมีประชากรประมาณร้อยละ 97.2 ที่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 1.7) ศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 1.2) ในปี 2563 จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนศาสนสถาน ประกอบด้วยวัด จำนวน 195 แห่ง สำนักสงฆ์ 2 แห่ง โบสถ์คริสต์ 39 แห่ง มัสยิด ๓๐ แห่ง พระภิกษุ 3,163 รูป และ สามเณร 332 รูป จังหวัดปทุมธานีไม่มีความขัดแย้งเรื่องความแตกต่างด้านเชื้อชาติหรือศาสนาแต่อย่างใด (รายละเอียดตามตารางที่ 1.29 ใน QR Code)

(3) สาธารณสุข

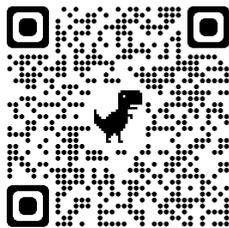
สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ / เอกชน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนสถานพยาบาลจำนวน 764 แห่ง จำแนกเป็นโรงพยาบาลของรัฐ 8 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 12 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 78 แห่งและคลินิกทุกประเภท 666 แห่ง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.30 ใน QR Code)

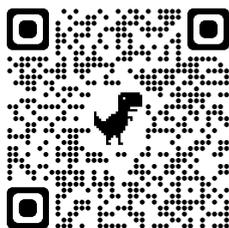
(4) โครงสร้างกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2564 ของสำนักงานสถิติจังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่า จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 1,381,184 คน ซึ่งอยู่ในกำลังแรงงาน 976,810 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 404,374 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 29.3% สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 976,810 คน นั้นแยกได้เป็นผู้มีงานทำ จำนวน 946,385 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน และผู้ว่างงาน หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำและพร้อมที่จะทำงานมีจำนวน 30,425 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.2 (รายละเอียดตามตารางที่ 1.31 ใน QR Code)

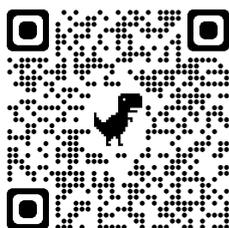

(5) การจ้างงานและการคุ้มครองแรงงาน

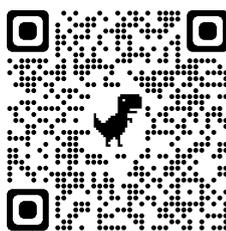
ข้อมูลของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ระบุว่าในปีพ.ศ. 2563 จังหวัดปทุมธานีมีสถานประกอบการ และลูกจ้างซึ่งภาครัฐจะต้องดูแลให้เกิดความเป็นธรรมในการจ้างงานและเป็นไปตามกฎหมายการคุ้มครองแรงงานทั้งสิ้น 11,308 แห่ง และจำนวนลูกจ้างทั้งสิ้น 419,335 คนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 1 ในขณะที่สถานประกอบการคงที่จากปี พ.ศ. 2562 โดยส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มของสถานประกอบการขนาดเล็กหรือ SMEs ที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึง 50 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.32 ใน QR Code)

ในปี 2562 มีลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานจำนวนทั้งสิ้น 4,119 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง 1,000 ราย โดยนับในทุกกรณี ในปี 2561 มีอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง 8.8 ราย และในปี 2562 เพิ่มขึ้นเป็น 8.9 ราย หากนับเฉพาะกรณีร้ายแรงอัตราดังกล่าวในปี 2561 เป็น 2.7 ราย และในปี 2562 เพิ่มขึ้นเป็น 2.8 กรณีการบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งรณรงค์สร้างจิตสำนึกร่วมกันระหว่างลูกจ้างและนายจ้างทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น (รายละเอียดตามตารางที่ 1.33 ใน QR Code)

ในปี 2562 จังหวัดปทุมธานี มีสถานประกอบการที่เป็นนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมทั้งสิ้น 17,575 แห่ง เพิ่มขึ้นจากปี 2561 จำนวน 981 แห่ง (ร้อยละ 5.9) มีจำนวนผู้ประกันตนอยู่ในลำดับต้น ๆ ของประเทศ โดยมีผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 457,891 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2561 จำนวน 8,218 คน (ร้อยละ 1.8) ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 หมายถึง ผู้ที่เคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38(2) คือ สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และได้แจ้งความประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อ จำนวน 85,359 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4,062 คน (ร้อยละ 5) (รายละเอียดตามตารางที่ 1.34 ใน QR Code)

(6) แรงงานต่างด้าว

นอกจากลูกจ้างผู้ใช้แรงงานคนไทยที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนผู้ใช้แรงงานซึ่งเป็นชาวต่างด้าวอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน โดยปัจจุบันมีคนงานต่างด้าวและผู้ติดตามที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานจัดหางานจังหวัด ทั้งสิ้น 132,824 คน เป็นผู้เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย 131,601 คน และผู้ที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย 1,223 คน โดยจำนวนแรงงานต่างด้าวได้ลดลงเนื่องจากตั้งแต่ปี 2562 มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด -19) ต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน

ปัญหาแรงงานต่างด้าวส่งผลให้เกิดปัญหาด้านสังคมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งปัญหาความมั่นคงและการค้ามนุษย์ตามมาอีกมากมาย จังหวัดปทุมธานีได้จัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรวบรวมข้อมูลของแรงงานต่างด้าว ณ ตลาดไท โดยมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาดังกล่าวระหว่างผู้ประกอบการที่มีการใช้แรงงานต่างด้าวกับหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีข้อมูลในการติดตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วถึง และเพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะต้องพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารจัดการต่อไป (รายละเอียดตามตารางที่ 1.35 ใน QR Code)

(7) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีของปี พ.ศ. 2562 กับปี พ.ศ. 2563 จังหวัดปทุมธานีมีคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (กลุ่มที่ 4) โดยรวมเกิดเพิ่มขึ้นจำนวน 4,238 คดี โดยคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราการเพิ่มสูงสุด รองลงมาคือ คดีความผิดพิเศษโดยรวมเพิ่มขึ้น จำนวน 24 คดี กลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินลดลงจากปีก่อน 19 คดี และกลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศลดลงจากปีก่อนจำนวน 2 คดี (รายละเอียดตามตารางที่ 1.36 ใน QR Code)

(8) การจราจรและอุบัติเหตุทางถนน

จังหวัดปทุมธานีเป็นเส้นทางผ่านที่จะเดินทางไปสู่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางตอนบน ความคับคั่งของการจราจร จึงมีมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ใกล้ชิดกับกรุงเทพมหานคร ทำให้มีสถานประกอบการ บ้านจัดสรร และยานพาหนะเป็นจำนวนมาก มีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นในทุก ๆ ปี ประกอบกับในช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ มักจะมีการเดินทางสัญจรมากกว่าปกติหลายเท่า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนในช่วงที่ผ่านมา พบว่า การขับรถขณะเมาสุราเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุสูงสุด รองลงมา คือ ขับรถเร็วเกินกำหนด รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุสูงสุด การไม่สวมหมวกนิรภัยเป็นพฤติกรรมเสี่ยงสูงสุด ถนนนอกเขตทางหลวงแผ่นดิน ได้แก่ ถนนชุมชน/หมู่บ้าน และเทศบาล เป็นถนนที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด ช่วงเวลา 16.01 - 20.00 น. เป็นช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด กลุ่มวัยแรงงานเป็นกลุ่มที่บาดเจ็บและเสียชีวิตมากที่สุด และผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุมีอยู่หลายประการ โดยแยกเป็นปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

(1.1) ปัจจัยด้านคน

- ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงจากการดื่มของมึนเมา หรือการใช้ยาเสพติด
- สภาพร่างกายไม่พร้อมในการควบคุม เนื่องจากมีสภาพร่างกายอ่อนเพลียจากการขับรถเป็นเวลานาน และการพักผ่อนไม่เพียงพอทำให้มีโอกาสหลับใน หรือการตัดสินใจของผู้ขับขี่ช้าลง
- ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขับรถขณะเมาสุรา ขับรถเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับรถโดยไม่มีความรู้ความ

ชำนาญไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเกี่ยวกับสัญญาณไฟจราจร ป้ายจราจร และเครื่องหมายจราจร

- ความประมาทเลินเล่อของผู้ขับขี่ยานพาหนะ และผู้ใช้ทาง

(1.2) ปัจจัยด้านยานพาหนะ

- ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์พื้นฐานในรถยนต์ คือ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ยานพาหนะที่พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย
- ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย คือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงต่อการบาดเจ็บในขณะเกิดอุบัติเหตุ
- การปรับแต่งสภาพยานพาหนะ คือ ยานพาหนะที่มีการตัดแปลงและใช้งานผิดประเภทส่งผลต่อประสิทธิภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะ
- การบรรทุกที่ไม่ปลอดภัย คือ ยานพาหนะมีการบรรทุกน้ำหนัก บรรทุกสูงเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และการบรรทุกคนโดยสารบนกระเบาะที่ไม่มีอุปกรณ์ปิดกั้นหรือบรรทุกคนจำนวนมากเกินไป ส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตในคราวเดียวเป็นจำนวนมากเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

(1.3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ

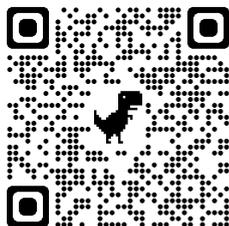
- สภาพการจราจรที่ติดขัดหนาแน่น เนื่องจากมีการเดินทางเข้า-ออกกรุงเทพมหานคร ในช่วงเวลาเดียวกัน
- อุปกรณ์ควบคุมการจราจร ได้แก่ เครื่องหมายจราจร ป้ายจราจร สัญญาณไฟจราจรมีสภาพการใช้งานไม่สมบูรณ์ และมีการติดตั้งในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสมหรือมองเห็นได้ไม่ชัดเจน
- ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ เช่น ถนนชำรุด การก่อสร้างถนนใหม่ถนนอยู่ระหว่างการซ่อมแซม มีกองวัสดุก่อสร้างกีดขวางทางจราจรตลอดจนไม่มีสัญญาณเตือนในระยะที่เหมาะสม
- ไฟฟ้าส่องสว่างชำรุดและจำนวนไม่เพียงพอสำหรับการมองเห็นสภาพถนน รถ คน หรือสัตว์เดินข้ามถนน
- อุปสรรคทางธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศและทัศนวิสัยที่ไม่ดี ทำให้ผู้ขับขี่มีความสามารถในการขับขี่ลดลง และอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้
- สิ่งกีดขวางตกหล่นบนช่องทางจราจร ส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

3) โครงสร้างพื้นฐาน

(1) ไฟฟ้า

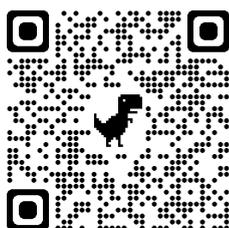
พื้นที่จังหวัดปทุมธานีอยู่ในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำนวน 9 แห่ง จากข้อมูลการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในปีที่

ผ่านมามีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 551,397 ราย มียอดการใช้ไฟฟ้ารวม 7,769.99 ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.37 ใน QR Code)

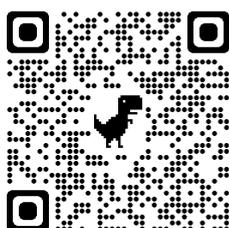
(2) ประปา

จังหวัดปทุมธานีอยู่ในเขตความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาค ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 4 แห่ง ผลิตน้ำประปาปริมาณ 42.3 ล้านลูกบาศก์เมตร และจ่ายน้ำให้กับผู้ใช้น้ำในจังหวัดปทุมธานีทั้งสิ้น 356,348 ราย ปริมาณน้ำที่จำหน่ายทั้งสิ้น 120.7 ล้านลูกบาศก์เมตร (รายละเอียดตามตารางที่ 1.38 ใน QR Code)

(3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จังหวัดปทุมธานีมีโครงข่ายให้บริการสื่อสารครอบคลุมทั้งจังหวัดจากผู้ให้บริการเครือข่ายสื่อสารโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile) โทรศัพท์บ้าน (Fix Line) และอินเทอร์เน็ต จากข้อมูลการสำรวจการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2562 พบว่า ประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปที่มีอยู่ประมาณ 1,472,735 คนนั้นมีการใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 85.09 และมีการใช้คอมพิวเตอร์ร้อยละ 31.39 ซึ่งการมีและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารภายในจังหวัดปทุมธานีมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (รายละเอียดตามตารางที่ 1.39 ใน QR Code)

(4) การคมนาคม

(4.1) ทางรถยนต์ มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญผ่านพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

- **ทางหลวงหมายเลข 1** (ถนนพหลโยธิน) เป็นทางหลวงสายหลักเชื่อมกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านอำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี และอำเภอคลองหลวง

- **ทางหลวงพิเศษหมายเลข 91 หรือ ถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร รอบที่ 3** เป็นโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายหลักมีระยะทางยาว 245 กิโลเมตร เป็นโครงข่ายทางหลวงที่มีความสำคัญในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งกับพื้นที่บริเวณภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชียสาย 2 และทางหลวงเอเชีย สาย 123 ผ่านปทุมธานี ที่พื้นที่อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอหนองเสือ อำเภอธัญบุรี และอำเภอลำลูกกา

- **ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305 หรือถนนรังสิต-นครนายก** เป็นถนนแนวตะวันตก-ตะวันออก เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดปทุมธานีกับจังหวัดนครนายก ระยะทางตลอดทั้งสาย 74.811 กิโลเมตร และเป็นเส้นทางอำนวยความสะดวกการเดินทางเข้าสู่จังหวัดนครนายกและจังหวัดใกล้เคียง โดยไม่ต้องใช้ถนนพหลโยธิน

- **ทางหลวงหมายเลข 306** เป็นทางหลวงสายหลักในแนวเหนือ-ใต้ เชื่อมต่อกับจังหวัดนนทบุรี ผ่านย่านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมที่สำคัญของจังหวัด มีปริมาณการจราจรหนาแน่น

- **ทางหลวงหมายเลข 307** เป็นทางหลวงสายหลักในเขตฝั่งเมืองรวมแนวเหนือ-ใต้เชื่อมโครงข่ายรอบนอกที่สำคัญ ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 345, 346 และทางหลวงหมายเลข 306 ผ่านย่านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และสถานที่ราชการของจังหวัด มีการพัฒนาพื้นที่สองข้างทาง และมีปริมาณการจราจรหนาแน่นมาก

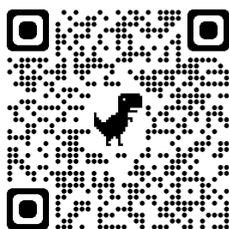
- **ทางหลวงหมายเลข 345** เป็นโครงข่ายทางหลวงสายหลักด้านทิศใต้ที่สำคัญ ของถนนทางหลวงวงแหวนรอบนอก ไปยังจังหวัดภาคใต้ ภาคตะวันตก และภาคเหนือ

- **ทางหลวงหมายเลข 346** (ปทุมธานี - ลาดหลุมแก้ว) เชื่อมจังหวัดปทุมธานี กับจังหวัดนครปฐม และจังหวัดสุพรรณบุรี ผ่านอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอลาดหลุมแก้ว

- **ทางหลวงหมายเลข 347** (บางพูน - ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร) เป็นทางหลวงสายหลักด้านทิศเหนือที่เชื่อมกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และภาคเหนือ ผ่านอำเภอเมืองปทุมธานี และอำเภอสามโคก

- **ถนนกาญจนาภิเษก หรือ ถนนวงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร** มีระยะทางส่วนใหญ่เป็น **ทางหลวงพิเศษหมายเลข 9** เป็นถนนสายสำคัญที่มีเส้นทางเชื่อมต่อกันเป็นวงแหวนล้อมรอบตัวเมืองกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้วย มีระยะทางตลอดทั้งสายรวม 168 กิโลเมตร

(4.2) **ทางรถไฟ** เส้นทางรถไฟผ่านพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีเส้นทางรถไฟสายเหนือและสายตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดจอดรถที่สถานีรถไฟรังสิต และสถานีเชียงราก และมีจุดจอดรับส่งผู้โดยสารระยะสั้นเพื่อเดินทางไปยังกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงที่หมู่บ้านรัตนโกสินทร์ ส่วนรถไฟฟ้ามหานคร 2 เส้นทาง ได้แก่ รถไฟฟ้าสายสีแดง (บางซื่อ - รังสิต) มีสถานีที่จังหวัดปทุมธานี 2 สถานี คือ สถานีหลักหกและสถานีรังสิต รถไฟฟ้าสายสีเขียว (หมอชิต - สะพานใหม่ - คูคต) มีสถานีในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 1 สถานี คือ สถานีคูคต (รายละเอียดตามตารางที่ 1.40 ใน QR Code)

4) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(1) ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดปทุมธานีไม่มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีเพียงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าวัดไผ่ล้อมและวัดอัมพวาราม สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยได้รับการประกาศเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 เป็นต้นมาครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 74 ไร่ นอกจากนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี ยังมีหน้าที่กำกับ ดูแล การอนุญาตให้ทำอุตสาหกรรมไม้ และของป่าหวงห้ามร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

(1.1) โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง	จำนวน 12 ราย
(1.2) โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร (โรงเลื่อยจักร)	จำนวน 11 ราย
(1.3) โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม	จำนวน 169 ราย
(1.4) โรงค้าไม้แปรรูป	จำนวน 105 ราย
(1.5) สถานที่ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์	จำนวน 120 ราย
(1.6) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม	จำนวน 5 ราย
ผู้ประกอบการรวมทั้งหมด	422 ราย

สำหรับในส่วนการปฏิบัติการป้องกันการลักลอบทำไม้พุง หรือไม่มีค่าทางเศรษฐกิจที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเข้าในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ได้เตรียมป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย โดยมีศูนย์ประสานงานแก้ไขปัญหาลักลอบตัดไม้พุง ตั้งอยู่ ณ สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 (อุบลราชธานี) ในส่วนของกรมป่าไม้ มีศูนย์ประสานงานป่าไม้ปทุมธานี สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 (สระบุรี)

(2) ทรัพยากรสัตว์ป่า

จังหวัดปทุมธานี มีเขตห้ามล่าสัตว์ป่าวัดไผ่ล้อมและวัดอัมพวาราม สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยได้รับการประกาศเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 เป็นต้นมา ครอบคลุม เนื้อที่ประมาณ 74 ไร่ เป็นถิ่นที่อาศัยเก่าแก่ของนกปากห่าง จากการสำรวจเมื่อปี 2539 พบ จำนวน 84,788 ตัว และพบที่อาศัยในพื้นที่อื่นอีก 254 ชนิด ทั้งที่เป็นนกประจำถิ่นและนกอพยพ

(3) ทรัพยากรน้ำบาดาล

จากข้อมูลของกรมทรัพยากรธรณี พบว่า จังหวัดปทุมธานีอยู่ในแอ่งเจ้าพระยาตอนล่าง ซึ่งครอบคลุมที่ราบลุ่มภาคกลางนับตั้งแต่จังหวัดนครสวรรค์ลงมาถึงปากแม่น้ำ เป็นบริเวณที่มีตะกอนทับถมจนเกิดเป็นชั้นน้ำ ประกอบด้วยชั้นกรวดทรายสลับด้วยดินเหนียวในระดับความลึกประมาณ 650 เมตร ตะกอนเหล่านี้แบ่งออกเป็น 8 ชั้นน้ำ ซึ่งแต่ละชั้นไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงศาสตร์ซึ่งกันและกัน และเป็นชั้นน้ำที่แผ่ขยายออกไปในแนวราบอย่างกว้างขวางและมีคุณสมบัติทางอุทกธรณีเฉพาะตัวชั้นน้ำทั้ง 8 ชั้น ประกอบด้วย

(1)	ชั้นน้ำกรุงเทพ	ลึกประมาณ	50	เมตร
(2)	ชั้นน้ำพระประแดง	ลึกประมาณ	100	เมตร
(3)	ชั้นน้ำนครหลวง	ลึกประมาณ	150	เมตร
(4)	ชั้นน้ำนทบุรี	ลึกประมาณ	200	เมตร
(5)	ชั้นน้ำสามโคก	ลึกประมาณ	300	เมตร
(6)	ชั้นน้ำพญาไท	ลึกประมาณ	400	เมตร
(7)	ชั้นน้ำธนบุรี	ลึกประมาณ	450	เมตร
(8)	ชั้นน้ำปากน้ำ	ลึกประมาณ	550	เมตร

จังหวัดปทุมธานี มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ประมาณ 258,341 ลบ.ม./วัน โดยชั้นน้ำที่ใช้มากที่สุดคือ ชั้นน้ำนครหลวง ชั้นน้ำนทบุรี และชั้นน้ำพระประแดง เนื่องจากให้น้ำบาดาลที่มีปริมาณมากและคุณภาพดี พื้นที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มากที่สุด ได้แก่ อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี และอำเภอธัญบุรี ในปริมาณ 120,522, 73,837 และ 36,654 ลบ.ม./วัน ตามลำดับ หรือร้อยละ 46.65, 28.58, และ 14.19 ของปริมาณการสูบน้ำบาดาลทั้งจังหวัด แหล่งน้ำใต้ดินของจังหวัดปทุมธานี แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) แหล่งน้ำใต้ดินให้ปริมาณน้ำน้อย (1-50 ลบ.ม./ชั่วโมง) โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพดีแต่บางพื้นที่เป็นน้ำกร่อยและมีตะกอนสนิมเจือปน พื้นที่ที่มีแหล่งน้ำประเภทนี้ ได้แก่ อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอหนองเสือ และอำเภอลำลูกกา

(2) แหล่งน้ำใต้ดินให้ปริมาณน้ำมาก (5-200 ลบ.ม./ชั่วโมง) โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพเช่นเดียวกับแหล่งน้ำใต้ดิน ให้ปริมาณน้ำน้อย ได้แก่ พื้นที่อำเภอสามโคก อำเภอคลองหลวง อำเภอธัญบุรี และอำเภอเมืองปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีเป็นพื้นที่วิกฤตจากการสูบน้ำบาดาล มีการใช้น้ำบาดาลสูง เนื่องจากพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ราบลุ่ม พบเป็นชั้นน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน ได้แก่ ชั้นน้ำที่ราบน้ำท่วมถึงยุคควอเทอร์นารี (Qfd) หรือที่เดิมเรียกว่าชั้นน้ำเจ้าพระยา (Qcp) กระจายตัวครอบคลุมพื้นที่ทั่วจังหวัด น้ำบาดาลจะถูกกักเก็บอยู่ในชั้นกรวด และทรายที่สะสมตัวอยู่ในที่ราบลุ่มน้ำหลาก และบริเวณที่ราบต่ำของกลุ่มน้ำเก่า

บริเวณจังหวัดปทุมธานีมีการสะสมตัวของชั้นหินบาดาลอยู่หลายชั้น พบว่ามีการเจาะบ่อบาดาลในชั้นน้ำพระประแดง ชั้นน้ำนครหลวง ชั้นน้ำนนทบุรี ชั้นน้ำสามโคกและชั้นน้ำพญาไทที่ระดับความลึกตั้งแต่ 100-360 เมตร ระดับน้ำปกติ (Static level) มีค่าอยู่ระหว่าง 10-45 เมตร ส่วนใหญ่จะพบ ชั้นน้ำคุณภาพดีที่ระดับความลึกตั้งแต่ 180 เมตรขึ้นไป ตั้งแต่อำเภอเมืองปทุมธานีซึ่งอยู่ทางทิศใต้ไปจนถึงอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จะพบที่ระดับลึกมากขึ้นถึง 300-360 เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย สรุปได้คือ เหล็กโดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แมงกานีสคลอไรด์ ความกระด้าง และค่าความกร่อยเค็ม โดยสรุปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่เกินปริมาณที่ยอมรับได้พบว่าบางส่วนของตำบลโสนลอย ตำบลพิมลราชและตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี มีปริมาณเกลือทั้งหมดที่ละลายในน้ำสูงกว่า 600 มิลลิกรัมต่อลิตร แสดงว่ามีโอกาสที่จะเจาะพบน้ำบาดาลคุณภาพกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว

ภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดปทุมธานีในอดีต พบว่า มีอัตราการใช้น้ำเกินกว่า 100,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่ประมาณ 70-80 ซึ่งเกณฑ์การใช้น้ำบาดาลในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีอัตราใช้น้ำอยู่ในระดับ 50,000 -100,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลจังหวัดปทุมธานีอยู่ในเกณฑ์สูง มีการใช้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน อาจทำให้แรงดันของน้ำบาดาลลดต่ำลงอย่างรวดเร็วได้ โดยไม่มีการคืนตัว ผลสืบเนื่องที่ตามมาคือ การทรุดตัวของแผ่นดิน การไหลซึมของน้ำเค็มรุกกล้าเข้ามาในชั้นน้ำบาดาล ซึ่งตั้งแต่เดิมเคยจัด ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดปทุมธานี ควรจะเพิ่มความระมัดระวังในส่วนของปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ เพื่อยืดอายุของชั้นน้ำคุณภาพดีให้ยาวนานขึ้น

มติคณะรัฐมนตรีโดยย่อ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2546 เรื่อง ปัญหาใช้น้ำบาดาลเพื่อป้องกันกรเกิดแผ่นดินทรุดตัวและน้ำใต้ดินเค็มจึงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งระบบน้ำประปานครหลวงและการประปาส่วนภูมิภาคเข้าถึงหรือสามารถเชื่อมต่อกับระบบประปาได้แล้ว จะอนุญาตให้ประชาชนและผู้ประกอบการใช้น้ำบาดาลต่อไปได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2546

(2) กรณีการใช้น้ำบาดาลของชุมชนและหมู่บ้านจัดสรรบางแห่ง ที่กลายเป็นทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของสถาบันการเงิน ทำให้มีปัญหาลูกหนี้เกี่ยวกับการขออนุญาตเชื่อมต่อบริการประปาให้ประสานกับสถาบันการเงิน

(3) ให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องควบคุมกำกับดูแลโรงงานและสถานประกอบการไม่ให้ปล่อยน้ำเสีย ลงสู่คลองสาธารณะ เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

แนวโน้มสถานการณ์ทรัพยากรน้ำบาดาลในปัจจุบัน พบว่า มีแนวโน้มดีขึ้นทั้งคุณภาพและปริมาณ โดยอัตราการใช้น้ำบาดาลยังอยู่ในช่วงที่ไม่เกินค่าวิกฤตที่กำหนด คือ ไม่เกิน 100,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี เนื่องจากมีผู้ประกอบการยกเลิกการใช้น้ำบาดาลแล้วจำนวนหนึ่ง

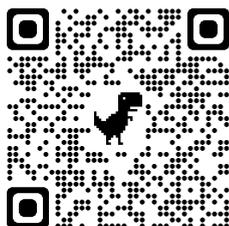
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี มีหน้าที่กำกับ ดูแลการประกอบกิจการน้ำบาดาล ซึ่งในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 553 บ่อ แบ่งออกเป็นประเภท

- ธุรกิจ (อุตสาหกรรม)	จำนวน	315	บ่อ
- ธุรกิจ (บริการ)	จำนวน	52	บ่อ
- ธุรกิจ (การค้า)	จำนวน	34	บ่อ
- อุปโภคบริโภค	จำนวน	139	บ่อ
- เกษตรกรรม	จำนวน	13	บ่อ

(4) คุณภาพน้ำ

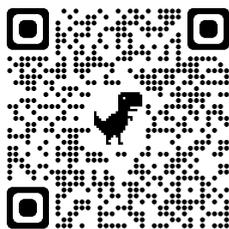
จังหวัดปทุมธานีมีการเพิ่มขึ้นของชุมชนอย่างรวดเร็ว มีโครงการหมู่บ้านจัดสรรโรงงาน อุตสาหกรรม และกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้น ต่างก็เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดน้ำเสียด้วยกันทั้งสิ้น

ข้อมูลค่าเฉลี่ยรายปีของ ปี พ.ศ. 2560 – 2563 ของผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติของจังหวัดปทุมธานี 2 แห่ง ได้แก่ สถานีสำแลและสถานีสามโคก ที่ทำการตรวจวัดแม่น้ำเจ้าพระยาพบว่าคุณภาพน้ำอยู่ในประเภทที่ 4 ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 8 นั้นหมายถึงเป็นแหล่งนั้นได้รับน้ำทิ้งจากกิจกรรมบางประเภท และสามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภคได้โดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติ และผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน และสามารถใช้ในการอุตสาหกรรมได้ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.41 ใน QR Code)

(5) คุณภาพอากาศ

ข้อมูลจากสถานีวัดคุณภาพอากาศของกรมควบคุมมลพิษ บริเวณมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เฉลี่ยรายปีระหว่าง พ.ศ.2560 – 2563 มีค่าไม่เกินค่ามาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ แต่มีค่าที่น่าเป็นห่วงในช่วงระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายนของทุกปีจะมีปริมาณของฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM 10) ในอากาศเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ในปริมาณค่อนข้างสูงกว่าในช่วงเดือนอื่น ๆ คือจะอยู่ที่ระดับ 50-95 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ แต่ยังไม่เกินค่ามาตรฐานที่ 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยทั้งปีของปี 2562 อยู่ที่ 42.00 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (รายละเอียดตามตารางที่ 1.42 ใน QR Code)

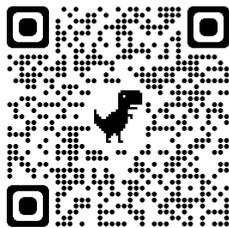

(6) คุณภาพเสียง

สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพเสียง โดยทำการวัดระดับเสียงในพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นำผลที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่องกำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป ซึ่งกำหนดค่าระดับเสียงเฉลี่ย (Leq) 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ (dBA) จากการเฝ้าระวังและประเมินผล พบว่า ระดับเสียงเฉลี่ย (Leq) 24 ชั่วโมง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานกำหนด

(7) ขยะมูลฝอย

ปี 2563 มีปริมาณการเกิดขยะเฉลี่ย 1,720 ตัน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่าน (ปี 2562 ปริมาณการเกิดขยะ 1,439 ตัน/วัน) มีปริมาณขยะรวม 628,151.33 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2562 คิดเป็นร้อยละ 19.6 อยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 451,323.22 ตัน นอกเขตเทศบาล 244,816.83 ตัน อำเภอลองหลวงมีปริมาณขยะมากที่สุด 180,940.15 ตัน (ร้อยละ 28.8) รองลงมาคือ อำเภอลำลูกกา 133,376.33 ตัน (ร้อยละ 21.2) อำเภอมืองปทุมธานี 122,060.48 ตัน (ร้อยละ 19.4) และอำเภอธัญบุรี 113,713.28 ตัน (ร้อยละ 18.1) อำเภอที่มีปริมาณขยะน้อยที่สุด คือ อำเภอหนองเสือ 14,518.74 ตัน (ร้อยละ 2.3) รายละเอียดตามตารางที่ 1.43 ใน QR Code

(8) ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

จากแบบสำรวจข้อมูลติดตามตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลปี 2560 พบว่าเทศบาลทั้ง 14 แห่งของจังหวัดปทุมธานีดำเนินการเช่าพื้นที่ของเอกชนเป็นส่วนใหญ่จำนวนทั้งสิ้น 7 แห่ง โดยมีพื้นที่ประมาณ 67-0-0 ไร่ ใช้ไปแล้ว 43-0-0 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 64 พื้นที่ที่เป็นของเทศบาลเองจำนวน 3 แห่ง มีพื้นที่ประมาณ 125-0-0 ไร่ ใช้ไปแล้ว 35-0-0 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28 ใช้พื้นที่กำจัดร่วมกับหน่วยงานอื่นจำนวน 3 แห่ง และเป็นที่สาธารณะประโยชน์ จำนวน 1 แห่ง มีพื้นที่ประมาณ 14-0-0 ไร่ ใช้ไปแล้ว 8-0-0 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57 นอกจากนี้ยังพบว่าในเขตเทศบาล ส่วนมากใช้วิธีกำจัดขยะมูลฝอยแบบเทกองบนพื้นโลกสลับครั้งคราว จำนวน 5 แห่ง แบบเทกองบนพื้นโลกสลับทุกวัน จำนวน 4 แห่ง เทกองบนพื้นและฝังในหลุม โลกสลับทุกวันอย่างละ 2 แห่ง และเทกองบนพื้นแล้วเผา จำนวน 1 แห่ง ตามลำดับ

ในเขตเทศบาลมีปัญหาในการจัดซื้อที่ดินเพื่อใช้กำจัดขยะมูลฝอย จึงนิยมใช้บริการเช่าพื้นที่เอกชน เนื่องจากมีความสะดวก รวดเร็ว และไม่มีปัญหากับประชาชนในพื้นที่ตัวเอง

(9) พื้นที่กำจัดขยะมูลฝอย

จังหวัดปทุมธานี มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย รวม 2 แห่ง ดังนี้

1. ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมฝั่งตะวันออกของเทศบาลเมืองคูคต ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 14 ตำบลบึงทองหลาง อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

- เนื้อที่ประมาณ 230 ไร่ เริ่มดำเนินโครงการเมื่อปี 2537 โดย กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนงบประมาณ

- รูปแบบการดำเนินการเป็น แบบฝังกลบ

- ปัจจุบันหยุดดำเนินการ เนื่องจากมีปัญหาการร้องเรียนของประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ข้างเคียง

2. ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมฝั่งตะวันตกของเทศบาลเมืองปทุมธานี ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 4 ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

- เนื้อที่ประมาณ 238 ไร่ เริ่มดำเนินโครงการเมื่อปี 2536

- รูปแบบการดำเนินการเป็น แบบฝังกลบ

- ปัจจุบันหยุดดำเนินการ เนื่องจากมีปัญหาการร้องเรียนของประชาชนในพื้นที่

(10) ของเสียอันตราย

ของเสียอันตรายจากชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่จะมีแหล่งกำเนิดมาจากชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม และสถานพยาบาล ซึ่งของเสียอันตรายที่เกิดจากบ้านเรือนนั้นส่วนใหญ่จะทิ้งปนไปกับขยะมูลฝอยของชุมชน เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า เป็นต้น ส่วนของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังคงถูกเก็บสะสมไว้ในโรงงานต่างๆ อย่างกระจัดกระจาย หรือถูกทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกับขยะมูลฝอยของชุมชน เนื่องจากในปัจจุบันยังมีสถานที่บำบัดของเสียอันตรายไม่เพียงพอในการรองรับของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นทั้งหมด สำหรับขยะมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลต่างๆ โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีเตาเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อ ยกเว้นสถานพยาบาลขนาดเล็ก เช่น คลินิกต่าง ๆ จะทิ้งขยะมูลฝอยติดเชื้อปะปนไปกับขยะมูลฝอยทั่วไปของชุมชน

นอกจากนี้ ยังมีขยะติดเชื้อที่ปนเปื้อนเชื้อโรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) และเมื่อมีนโยบายในการแยกกักตัวที่บ้าน (Home Isolation) การแยกกักตัวในชุมชน (Community Isolation) อาจทำให้มีการเพิ่มมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยติดเชื้อจากครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่ปนเปื้อน สารคัดหลั่ง น้ำมูก น้ำลาย หน้ากากอนามัย กระดาษชำระ และภาชนะพร้อมบริโภครวมไปถึง Antigen Test Kit ถือเป็นมูลฝอยที่มีความเสี่ยงสูง จึงจำเป็นต้องคัดแยกจากขยะทั่วไป เพื่อป้องกันการระบาดของโรค จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขเผยแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของประเทศไทยในช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน 2564 พบปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 40.9 ตันต่อวัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.7 โดยเฉพาะในเดือนเมษายนเพียงเดือนเดียวพบปริมาณมูลฝอยติดเชื้อสูงสุดเฉลี่ย 178 ตันต่อวัน โดยสรุปจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงเวลาดังกล่าว จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนผู้ติดเชื้อมากทำให้จังหวัดปทุมธานีมีปริมาณขยะมูลฝอยติดเชื้อเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

บทที่ 3

ทิศทางการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

บุคลากรสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ได้ร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT ANALYSIS) ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ซึ่งวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง -จุดอ่อน และปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส-อุปสรรค ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ได้ผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยภายในของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

จุดแข็ง (Strength)

1. มีโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานสกร.จังหวัดที่ชัดเจน ครอบคลุมในการปฏิบัติงานส่งเสริมการจัดการศึกษาของทุกสกร.อำเภอ
2. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับบริบท นโยบายของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี
3. มี ศกร.ตำบล และ ศรช. เป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ในทุกพื้นที่ครบทุกตำบล
4. มีครู กศน.ตำบล ครบทุกตำบล สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้รับบริการได้อย่างทั่วถึง
5. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีงานทำ

จุดอ่อน (Weakness)

1. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารการศึกษา ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ต่อเนื่อง
2. ผู้ใช้บริการห้องสมุดประชาชนลดลง ส่งผลให้ต้องสร้างและพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมการอ่านเชิงรุก
3. บุคลากรบางตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการไม่มีความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ
4. ครูยังขาดการพัฒนาทักษะด้านการสอนที่ส่งเสริมให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 อาทิ ด้านวิทยาศาสตร์และด้านดิจิทัล
5. การจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัด บางครั้งล่าช้าส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

3.2 ปัจจัยภายนอกของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

โอกาส (Opportunity)

1. ประชาชนให้ความสำคัญทางด้านการศึกษาทำให้อัตราการเข้าเรียนและเรียนต่ออยู่ในระดับสูง
2. มีเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่งดงาม มีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สามารถนำมาใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการจัดการศึกษา
3. ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทั่วถึง และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และสืบค้นข้อมูลความรู้ได้ด้วยตนเอง
4. ประชาชนนำแนวทางการปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น
5. รัฐบาลระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ส่งผลให้ผู้รับบริการได้รับประโยชน์ มีความเสมอภาคและได้รับความเป็นธรรม
6. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการศึกษาและการเรียนต่อสายอาชีพ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกภาคส่วน

อุปสรรค (Threat)

1. การอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานต่างถิ่น แรงงานต่างด้าวและประชากรแฝงก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม และคุณภาพการจัดการศึกษา
2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้วัสดุอุปกรณ์ ที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับการเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ต้องใช้งบประมาณในการจัดซื้อจำนวนมาก
3. สภาพชุมชนส่วนใหญ่เป็นชุมชนกึ่งเมือง กึ่งเกษตรกรรมมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรต่ำสวนทางกับค่าครองชีพที่เพิ่มมากขึ้น
4. การเปลี่ยนแปลงนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบ่อยครั้ง ส่งผลให้การจัดการศึกษาไม่ต่อเนื่อง

3.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์

จากผลจากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT ANALYSIS) ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี สามารถนำมากำหนดทิศทางการดำเนินงานสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับช่วงวัย สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และทักษะในศตวรรษที่ 21”

พันธกิจ

1. จัดและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ให้กับผู้เรียนและประชาชนทั่วไปได้รับโอกาสทางการศึกษา ในรูปแบบการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ) การศึกษาต่อเนื่อง (การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง) การศึกษาตามอัธยาศัย (การเรียนรู้ตลอดชีวิต) ที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
2. พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะ คุณธรรม และ จริยธรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
3. ส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการศึกษา การวัดและประเมินผล ที่หลากหลาย และมาตรฐานสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้และบริบทของสถานศึกษา
4. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในการสนับสนุนจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ
5. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลง บริบทด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งตามความต้องการของประชาชนและชุมชนในรูปแบบที่หลากหลาย
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษา ให้เป็นระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย เอื้อต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนและประชาชนทั่วไปในจังหวัดปทุมธานี ได้รับโอกาสทางการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับที่มีคุณภาพ
2. บุคลากรทุกประเภททุกระดับได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

3. หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย
4. ชุมชนและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการจัด ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และกิจกรรมการเรียนรู้ของชุมชน
5. หน่วยงานและสถานศึกษา สามารถนำเทคโนโลยีทางการศึกษา และเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการยกระดับคุณภาพในการจัดการเรียนรู้และเพิ่มโอกาสการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและประชาชน พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
6. หน่วยงานและสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

3.4 กลยุทธ์ (Strategy)

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทั้งภายใน ภายนอก จุดแข็งและจุดอ่อน (SWOT Analysis) ซึ่งได้นำมากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ แล้วมาจัดทำกลยุทธ์ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางในการวางแผนดำเนินงาน โดยได้กำหนดกลยุทธ์ เป้าประสงค์ เชิงกลยุทธ์ และตัวชี้วัด ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัย	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. ผู้เรียนและประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาค	<p>1.1 ร้อยละของสถานศึกษามีผลคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดการศึกษานอกระบบโรงเรียน(N-NET) สูงขึ้น</p> <p>1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตร/กิจกรรมการศึกษานอกระบบสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด</p>

2. ผู้เรียนและประชาชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนา เต็มตามศักยภาพทั้งด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน การ ศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย	ร้อยละของจำนวนความสำเร็จของการดำเนินงาน/ โครงการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย
3. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ได้รับโอกาสทางการ ศึกษาที่มีคุณภาพ	ร้อยละของเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสที่สำเร็จการ ศึกษา หลักสูตร/กิจกรรมการศึกษานอกระบบ สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด
4. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็ก ตกหล่น และเด็กออกกลางคัน ได้รับการช่วยเหลือให้ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ร้อยละของเด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการ ศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคันที่สำเร็จการ ศึกษา หลักสูตร/กิจกรรมการศึกษานอกระบบ สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. ผู้เรียนและประชาชนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต สู่การจัดการเรียนรู้ในชุมชน	ร้อยละของผู้เรียนและประชาชน ที่เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ที่เอื้ออำนวย จากภูมิปัญญาท้องถิ่นและ แหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และสมรรถนะได้ด้วยตนเองตามความสนใจ และความต้องการ
2. ครูจัดทำ ทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละตำบล เพื่อใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างการ เรียนรู้จากองค์ความรู้ในตัวบุคคลให้เกิดการถ่ายทอด ภูมิปัญญา สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	ร้อยละของภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละตำบลที่สร้าง การเรียนรู้จากองค์ความรู้ในตัวบุคคลให้เกิดการ ถ่ายทอดภูมิปัญญา สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่าง ยั่งยืน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับภาคี เครือข่ายเพื่อการขยาย และพัฒนาการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้เข้าถึงกลุ่ม เป้าหมายทุกกลุ่มอย่างกว้างขวางและมีคุณภาพ	3.1 จำนวนของบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการ ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 3.2 จำนวนคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ต่อการวางแผนทางการจัด การศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
4. สถานศึกษาส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนและประชาชน	จำนวนสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนและประชาชน
5. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจ และให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับผู้เรียนและประชาชนอย่างมีคุณภาพ	จำนวนภาคีเครือข่ายที่ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับการประสาน ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การวิจัยชั้นเรียน การสอนแบบโครงงาน การเรียนรู้เชิงรุก ทักษะภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และทักษะการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบต่าง ๆ	ร้อยละของครูที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพปฏิบัติงานด้านการสอนออนไลน์ การวิจัยในชั้นเรียน การสอนแบบโครงงาน การเรียนรู้เชิงรุก ทักษะภาษาต่างประเทศ และทักษะการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบต่าง ๆ
2. ศึกษานิเทศก์ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ร้อยละของศึกษานิเทศก์ที่ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. หลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพได้รับการพัฒนาให้มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของ	จำนวนของหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพที่ได้รับการพัฒนา/อนุมัติ ของหลักสูตรที่ขออนุมัติ มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
พื้นที่ และตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ	กับบริบทของพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ
2. หลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพได้รับการพัฒนาเพื่อตอบสนอง ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสังคม	2.1 จำนวนของหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพที่ได้รับการพัฒนา ตอบสนอง ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม 2.2 ร้อยละ 80 ของ กศน.ตำบลทุกตำบล มีสินค้าหรือบริการของกลุ่มอาชีพที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด
3. หลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพ ตามบริบทของสถานศึกษา โดยยึดหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเทียบเคียงมาตรฐานสากล	ร้อยละของหลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพ
4. สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สามารถพัฒนาและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1 ร้อยละของหลักสูตรมีการวัดและประเมินผลผู้เรียน มีความเหมาะสมและถูกต้องมีคุณภาพ 3.2 ร้อยละของผู้ผ่านการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองได้

กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง	ร้อยละของสถานศึกษาที่ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาครอบคลุมอย่างทั่วถึง
2. สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยึดหยุ่นตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)	2.1 ร้อยละของ ผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนทางไกลด้วย ระบบ DLIT, DLTV, ETV มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสูงขึ้น 2.2 ร้อยละของครูมีแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 2.3 ร้อยละของสถานศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

3. มีสื่อเทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและให้บริการอย่างทั่วถึง	3.1 ร้อยละของครุมีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม ที่มีคุณภาพและให้บริการอย่างทั่วถึง 3.2 ร้อยละของสถานศึกษามีสื่อ เทคโนโลยี นวัต กรรมและแหล่งเรียนรู้มีคุณภาพและให้บริการอย่าง ทั่วถึง
4. ครูจัดการเรียนรู้แบบโครงการ และการวิจัยในชั้น เรียนอย่างมีคุณภาพ	4.1 ร้อยละของครูที่มีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ และการวิจัยในชั้นเรียน

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
1. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	1.1 ร้อยละของสถานศึกษา นำระบบข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร จัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ 1.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ 1.3 ระดับความสำเร็จของการบริหารงาน ตามนโยบาย
2. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการ ที่ได้มาตรฐาน	2.1 ร้อยละของสถานศึกษามีระบบการบริหาร จัดการที่ได้มาตรฐาน 2.2 สำนักงาน สกร.จังหวัดปทุมธานีระบบการ บริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน 2.3 ร้อยละของสถานศึกษาที่มีผลการประกัน คุณภาพภายในระดับดีเลิศขึ้นไป
3. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีระบบการจัดสรรทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท	3.1 ร้อยละของสถานศึกษามีระบบการจัดสรร ทรัพยากร บุคลากรและงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท 3.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีระบบการจัดสรรทรัพยากร บุคลากร และ งบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท 3.3 ระดับความสำเร็จของการบริหารงาน ตามแผนปฏิบัติการประจำปี

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด
4. สำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐจังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบท	4.1 ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท 4.2 สำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐจังหวัดปทุมธานี มีกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
5. สำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐจังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษาได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบท	5.1 ร้อยละของสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมพัฒนาประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบท 5.2 สำนักงาน สกร.จังหวัดปทุมธานีเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมพัฒนาประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบท

บทที่ 4 แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากทิศทางการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐจังหวัดปทุมธานี ผู้บริหารและบุคลากรทุกกลุ่มงาน 7 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มอำนวยการ กลุ่มยุทธศาสตร์และการพัฒนา กลุ่มส่งเสริมการศึกษานอกระบบ กลุ่มส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย กลุ่มส่งเสริมภาคีเครือข่ายและกิจการพิเศษ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลฯ และกลุ่มตรวจสอบภายใน สามารถร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อนำมาวางแผนการดำเนินงาน โดยกำหนดกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กำหนด เป้าหมายระยะ 5 ปี เพื่อให้ภายในปีงบประมาณ 2570 บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด คือ “สำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐจังหวัดปทุมธานี สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับช่วงวัย สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และทักษะในศตวรรษที่ 21” ดังต่อไปนี้ (รายละเอียดตามตารางหน้าถัดไป)

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัย				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. ผู้เรียนและประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาค	<p>1.1 ร้อยละของสถานศึกษามีผลคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)</p> <p>1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตร/กิจกรรมการศึกษานอกระบบสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด</p>	ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของสังคมอย่างต่อเนื่องประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และระดมทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา	<p>1) โครงการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p> <p>2) โครงการจัดการศึกษาต่อเนื่อง</p> <p>2.1) โครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน</p> <p>2.2) โครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต</p> <p>2.3) โครงการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>3) โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน</p> <p>4) โครงการส่งเสริมการอ่าน</p>	<p>1. ผู้เรียนจบหลักสูตร/สำเร็จการศึกษาตามกิจกรรมการศึกษานอกระบบสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด</p> <p>2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 2.00 ขึ้นไป ในรายวิชาบังคับต่อภาคเรียน</p> <p>3. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ N-NET ผ่านค่าเป้าหมายขั้นสูง</p>

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัย				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
2. ผู้เรียนและประชาชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพทั้งด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย	ร้อยละของจำนวนความสำเร็จของการดำเนินงาน/โครงการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย	กำหนดแนวทางและกระบวนการในการส่งต่อผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือมีทักษะอาชีพในการดำรงชีวิต ทั้งด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาต่อเนื่อง และการศึกษาตามอัธยาศัย	1) โครงการการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 1.1) โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.2) โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการ 2) โครงการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 2.1) โครงการ 1 ตำบล 1 หลักสูตรอาชีพ 3) โครงการขับเคลื่อนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 4) โครงการภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารด้านอาชีพ 5) โครงการดิจิทัลชุมชน	1. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ สมรรถนะตามหลักสูตร 2. ผู้เรียนได้รับได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม/โครงการ 3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาตนเอง ต่อยอดในประกอบอาชีพได้ 4. ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ มีนิสัยรักการอ่านอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข 5. ผู้เรียนมีความรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและบุญคุณพระมหากษัตริย์ไทย 6. ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7. ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดในอาชีพของตนเองได้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัย				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
			6) โครงการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 7) โครงการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทย	8. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลชุมชน 9. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนสังคมให้มีคุณภาพมากขึ้น
3. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ	ร้อยละของเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร/กิจกรรมการศึกษาสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด	สร้างการศึกษาทางเลือกและการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ที่หลากหลายให้กับ ผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง ในการเข้าถึงการศึกษา การเรียนรู้ และมีพื้นฐานการประกอบอาชีพหรือทักษะอาชีพอย่างเท่าเทียม	1) โครงการ กศน. ปักหมุด เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา สำหรับคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส”	1. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส เข้าถึงการศึกษาได้อย่างเสมอภาค 2. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส สำเร็จการศึกษา/หลักสูตรสามารถนำความรู้ไปต่อยอดประกอบอาชีพได้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้เรียนและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกช่วงวัย				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
4. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน ได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ร้อยละของเด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน ที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตร/กิจกรรมการศึกษานอกระบบ สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร/กิจกรรมที่กำหนด	พัฒนาระบบแพลตฟอร์มในการส่งต่อ ติดตาม และค้นหาผู้เรียน เพื่อช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กออกกลางคันให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา หรือได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม	1) โครงการพาน้องกลับมาเรียน 2) โครงการเยี่ยมบ้านผู้เรียน 3) โครงการลุยถึงที่เยี่ยมถึงถิ่น เช่น การจัดศึกษากับแคตตี้ สนามกอล์ฟ 4) โครงการวันรักการอ่าน 2 เมษายน	1. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน โอกาสเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเสมอภาค 2. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน สำเร็จการศึกษา/หลักสูตรสามารถนำความรู้ไปต่อยอดประกอบอาชีพได้

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. ผู้เรียนและประชาชน เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม สนับสนุน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต สู่การจัดการเรียนรู้ในชุมชน	ร้อยละของผู้เรียน และประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ที่เอื้ออำนวยจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ แหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ บุคคลสามารถเพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ และ สมรรถนะได้ด้วยตนเอง ตามความสนใจและความ ต้องการ	ครูดำเนินการประสาน ขับเคลื่อน ให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในการจัด ส่งเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต สู่การจัดการเรียนรู้ในชุมชน	1) พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 2) พัฒนาห้องสมุดประชาชน 3) กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 4) กิจกรรมสมุดบันทึกการอ่าน 5) โครงการการพัฒนา ศกร. ตำบลเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอด ชีวิต 6) โครงการจัดสร้างแหล่งเรียน รู้ชุมชนในตำบล	1. ผู้เรียนและประชาชน มีความรู้ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2. สถานศึกษามีภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต สู่การจัดการเรียนรู้ชุมชน 3. สถานศึกษามีภาคีเครือข่าย ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา
2. ครูจัดทำ ทำเนียบภูมิปัญญา ท้องถิ่นในแต่ละตำบล เพื่อใช้ ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการสร้างการเรียนรู้จาก	ร้อยละของทำเนียบ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละ ตำบลที่สร้างการเรียนรู้ จากองค์ความรู้ในตัว บุคคลให้เกิดการถ่ายทอด	ครูสำรวจทำเนียบภูมิปัญญา ท้องถิ่นในแต่ละตำบล จากนั้นจัดทำทำเนียบภูมิปัญญา ท้องถิ่นร่วมกับชุมชนเพื่อใช้ ประโยชน์ในการสร้างการ เรียนรู้จากองค์ความรู้ในตัว	1) กิจกรรมบูรณาการนวัต กรรมและแหล่งเรียนรู้ ศกร. ตำบล 2) กิจกรรม ศกร.ตำบล ทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ จริงของทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่น ในแต่ละตำบล 2. ครูมีองค์ความรู้ในตัวบุคคล จากการถอดบทเรียนสามารถให้ ข้อมูลต่อกับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
องค์ความรู้ในตัวบุคคลให้เกิดการถ่ายทอดภูมิปัญญา สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	ภูมิปัญญา สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	บุคคลให้เกิดการถ่ายทอดภูมิปัญญา สร้างคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน		3. สถานศึกษามีทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละตำบล
3. ผู้บริหารสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อการขยาย และพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างกว้างขวางและมีคุณภาพ	3.1 จำนวนของบันทึกข้อตกลง (MOU) ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 3.2 คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการวางแผนทางการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน	ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับคณะครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ภาคีเครือข่าย จัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างกว้างขวาง และมีคุณภาพ	1) กิจกรรมฝึกทักษะการประกอบอาชีพและพัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมายในลักษณะกลุ่มพัฒนาอาชีพ 2) กิจกรรม MOU กับภาคีเครือข่าย 3) โครงการจิตอาสา 4) โครงการนิเทศการจัดการเรียนการสอน	สถานศึกษามีภาคีเครือข่าย คณะกรรมการสถานศึกษาที่สามารถขยาย และพัฒนาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างกว้างขวางและมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
4. สถานศึกษาได้รับการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน และประชาชน	จำนวนกิจกรรมของสถานศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน และประชาชน	สถานศึกษา ขอความสนับสนุน ความอนุเคราะห์ร่วมถึงการทำข้อตกลงให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนและประชาชน	1) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านออนไลน์ และห้องสมุด 2) กิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่สำหรับชาวตลาด 3) บ้านหนังสือชุมชน 4) กิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่ 5) บรรณารักษ์พาเรียนรู้	สถานศึกษามีภาคีเครือข่ายคณะกรรมการสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนและประชาชน
5. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วม	จำนวนกิจกรรมที่ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับการประสาน ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครอง	สำนักงาน สกร.จังหวัดปทุมธานี ประสานขอความสนับสนุน ความอนุเคราะห์ ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อสร้าง	1) กิจกรรม MOU กับภาคีเครือข่าย 2) กิจกรรมจิตอาสา 3) กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์หน่วยงานและสถานศึกษา	สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีภาคีเครือข่ายคณะกรรมการทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจ และให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริม สนับสนุน และ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
ของชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจ และให้เกิดความร่วมมือในการ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดการ ศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับผู้เรียนและประชาชน อย่างมีคุณภาพ	ส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชน	ความเข้าใจ และให้เกิด ความร่วมมือในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับผู้เรียนและประชาชน อย่างมีคุณภาพ		จัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ให้กับผู้เรียนและประชาชน อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. ครูได้รับการพัฒนาเพื่อให้ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งด้านการจัดการ เรียนการสอนออนไลน์ การวิจัย ชั้นในเรียน การสอนแบบโครง งาน การเรียนรู้เชิงรุก ทักษะภาษาต่างประเทศ	ร้อยละของครูที่ได้รับการ พัฒนาตนเอง สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีทักษะ การจัดการเรียนการสอน ออนไลน์และทักษะภาษา ต่างประเทศ ทักษะการจัด กระบวนการเรียนรู้	ส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการ เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และเป็นผู้ สร้างสรรค์นวัตกรรม (Co-creation) ให้กับผู้เรียน ในทุกระดับชั้น	1) โครงการพัฒนาครูด้านการ จัดการสอนแบบโครงงาน 2) โครงการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนการสอน เชิงรุก (Active Learning) 3) โครงการพัฒนาครู	1. ครูมีทักษะในการจัดการเรียนรู้เชิง รุก Active Learning สามารถนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการ เรียนการสอน 2. ครูมีทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ ที่หลากหลาย 3. ครูมีความรู้ในการวางแผนการ ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
และทักษะการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบต่าง ๆ			เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 4) โครงการพัฒนาบุคลากรการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ชาติไทย	
2. ศึกษานิเทศก์ได้รับการพัฒนาให้สามารถปฏิบัติการนิเทศได้อย่างมีศักยภาพ	ร้อยละของศึกษานิเทศก์ที่ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติการนิเทศได้อย่างมีศักยภาพ	พัฒนาศึกษานิเทศก์ รูปแบบวิธีการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21	1) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	1. ศึกษานิเทศก์ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานนิเทศอย่างมีประสิทธิภาพ 2. สถานศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา
3. บุคลากรทุกระดับทุกประเภทได้รับการพัฒนาให้มีทักษะความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลและภาษาต่างประเทศ	ร้อยละของบุคลากรมีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลและภาษาต่างประเทศ	พัฒนาศักยภาพครูด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย	1) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษา	1.บุคลากรทุกระดับทุกประเภทมีทักษะความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลและภาษาต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
	ประเทศ สามารถนำมาใช้ ในการจัดการศึกษา	เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นรายบุคคล เช่น การอบรม เชิงปฏิบัติการ การอบรมแบบ ออนไลน์ การอบรมแบบเรียน รู้ด้วยตนเอง เป็นต้น	2) โครงการพัฒนาคูทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศ	2.ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะ เทคโนโลยีดิจิทัล และภาษาต่าง ประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. หลักสูตรการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาอาชีพได้รับการพัฒนา ให้มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และตอบสนองความต้องการ ของประชาชนผู้รับบริการ	จำนวนของหลักสูตรการ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนา อาชีพที่ได้รับการพัฒนา/ อนุมัติ ของหลักสูตร ที่ขออนุมัติ มีความ หลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับบริบท	ผู้เรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรม ตามความถนัดและสนใจ มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และตอบสนองความต้องการ ของประชาชนผู้รับบริการ	1) โครงการพัฒนาหลักสูตร อาชีพ 2) โครงการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	สถานศึกษามีหลักสูตรอาชีพ ที่ทันสมัยตามบริบทชุมชน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
	ของพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ			
2. หลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพได้รับการพัฒนาเพื่อตอบสนอง ความถนัดและความต้องการ ของผู้เรียน ชุมชน และ สังคม	2.1 จำนวนของหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา ตอบสนองความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม 2.2 ร้อยละ 80 ของ กศน.ตำบลทุกตำบล มีสินค้าหรือบริการของกลุ่มอาชีพที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด	ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามหลักสูตรส่งเสริมความเป็นเลิศ เป้าหมาย (Objective) ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator) ทางด้านวิชาการที่ตอบสนองต่อความถนัดความสนใจและศักยภาพ ของ ผู้เรียน	1) กิจกรรมฝึกทักษะการประกอบอาชีพและพัฒนาอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย ในลักษณะกลุ่มพัฒนาอาชีพ 2) โครงการพัฒนาหลักสูตรอาชีพ 3) หลักสูตรความฉลาดทางดิจิทัล	ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรตรงตามและตามบริบทของชุมชน
3. หลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ตามบริบทของสถาน	ร้อยละของหลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีคุณภาพ	สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ	1) กิจกรรมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) โครงการพัฒนาบุคลากร	ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา เนื่องจาก

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
ศึกษา โดยยึดหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเทียบเคียงมาตรฐานสากล		ตามบริบทของสถานศึกษา โดย ยึดหลักหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเทียบเคียงมาตรฐานสากล	ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และนโยบายสำนักงานส่งเสริมการศึกษารัฐบาลจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิดสมรรถนะและพัฒนาตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่
4. สถานศึกษามีการวัดและประเมินผล ให้สามารถพัฒนาและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.1 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการวัดและประเมินผลผู้เรียน มีความเหมาะสมและถูกต้องมีคุณภาพ 4.2 ร้อยละของผู้ผ่านการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดสามารถนำมา	สถานศึกษามีการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาทุก 3 ปี โดยความร่วมมือของสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และศิษย์เก่า	1) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการวัดผลประเมินผล 2) นิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอน	ผู้เรียนมีความรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร มีทักษะที่จำเป็นตรงตามหลักสูตร สามารถนำความรู้ไปศึกษาต่อและประยุกต์ในการประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้และทักษะในศตวรรษ ที่ 21				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
	ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองได้			

กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง	ร้อยละของสถานศึกษาที่ใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาครอบคลุมอย่างทั่วถึง	สถานศึกษาใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง เช่น การเรียนทางไกล ผ่านช่อง ETV การเรียนบทเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการอ่านออนไลน์	1) การเรียนผ่าน ETV 2) การสอนบทเรียน online 3) กิจกรรมส่งเสริมการอ่านออนไลน์	1. ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยตรงตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ 2. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ 3. ผู้เรียนได้รับการแก้ไขปัญหาทางการจัดการเรียนรู้
2. สถานศึกษา สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดและประเมินผล	2.1 ร้อยละของผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนทางไกล	ครูจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)	1) โครงการประชุมปฏิบัติการเพื่อกำหนดแนวทางและจัด	สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดและประเมินผล

กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
ผล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตอบสนองต่อ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)	ด้วย ระบบ DLIT, DLTV, ETV มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2.2 ร้อยละของครู มีแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 2.3 ร้อยละของสถานศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ตอบสนองต่อ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	และมีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตอบสนองต่อ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)	1) ทำแผนปฏิบัติการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) โครงการสร้างข้อสอบ บรรณาธิการข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ปลายภาคเรียน รายวิชาเลือก หลักสูตร การศึกษานอกระบบ 3) โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 4) โครงการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์ของครูผู้สอน สำหรับจัดการเรียนรู้ 5) โครงการพัฒนาบุคลากร การจัดการเรียนสอนแบบโครงการงาน	เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)

กลยุทธ์ที่ 5 ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
3. มีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และให้บริการอย่างทั่วถึง	3.1 ร้อยละของครูมีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมที่มีคุณภาพและให้บริการอย่างทั่วถึง 3.2 ร้อยละของสถานศึกษามีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และให้บริการอย่างทั่วถึง	สถานศึกษาระดมทรัพยากร ในการจัดหาสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและให้บริการอย่างทั่วถึงพอเพียง และเทียบเคียงมาตรฐานสากล	1) โครงการผลิต สื่อ คู่มือ ชุดข้อสอบในรูปแบบชั้นเรียน และระบบออนไลน์ 2) โครงการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ชาติไทย	1.ครูมีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และให้บริการอย่างทั่วถึง 2. สถานศึกษา มีสื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมและแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและให้บริการอย่างทั่วถึง
4.ครูจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน และการวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีคุณภาพ	4.1 ร้อยละของครูที่มีการจัดการเรียนแบบโครงงาน และการวิจัยในชั้นเรียน	พัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานและการวิจัยในชั้นเรียน	1) โครงการพัฒนาบุคลากร ด้านการเรียนรู้แบบโครงงาน 2) โครงการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
1. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	<p>1.1 ร้อยละของสถานศึกษานำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>1.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>1.3 ระดับความสำเร็จของการบริหารงานตามนโยบาย</p>	<p>พัฒนาระบบพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้ครอบคลุมทั้งสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษา ให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีพื้นฐาน พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การใช้โครงข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้อุปกรณ์ด้าน ICT อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1) ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ e-office</p> <p>2) ระบบบริหารงบประมาณ e-budget 67</p> <p>3) ระบบสร้าง QR code</p> <p>4) ระบบปฏิทินปฏิบัติงานราชการ e-calendar</p> <p>5) ระบบตรวจสอบวุฒิการศึกษา สำหรับผู้จบการศึกษา ก่อนพุทธศักราช 2551</p> <p>6) ระบบคลังภาพกิจกรรม</p> <p>7) ระบบรายงานค่าตอบแทน</p> <p>8) ระบบตรวจสอบการโอนเงินงบประมาณ</p> <p>9) ระบบรายงานเอกสารเบิกจ่าย</p>	<p>สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
2. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีและสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน	2.1 ร้อยละของสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน 2.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน ๒.๓ ร้อยละของสถานศึกษาที่มีผลการประกันคุณภาพภายในระดับดีขึ้น	1) พัฒนาแนวทางให้สถานศึกษาเพื่อการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน 2) นิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1) ออกแบบผังโครงสร้างจัดเก็บฐานข้อมูล 2) อัปเดตระบบจัดเก็บฐานข้อมูล 3) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสถานศึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ 4) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำคู่มือการเบิกจ่ายงบประมาณของหน่วยงานและสถานศึกษา	สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสามารถตรวจสอบและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีและสถานศึกษามีระบบการจัดสรรทรัพยากรบุคลากรและงบประมาณที่มีประสิทธิภาพเหมาะสม	3.1 ร้อยละของสถานศึกษามีระบบการจัดสรรทรัพยากรบุคลากรและงบประมาณมี	เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารงบประมาณบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ	1) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำคู่มือการเบิกจ่ายงบประมาณ 2) โครงการประชุม	สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษามีระบบการจัดสรรทรัพยากร บุคลากรและงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบท

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
กับบริบท	<p>ประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท</p> <p>3.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีระบบการจัดสรรทรัพยากร บุคลากรและงบประมาณมี</p> <p>ประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบท</p> <p>3.3 ระดับความสำเร็จของการบริหารงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี</p>		<p>เชิงปฏิบัติการแนวทางการบริหารจัดการด้านพัสดุ และการบริหารความเสี่ยง</p> <p>3) โครงการประชุมประจำเดือน</p> <p>4) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานบนระบบออนไลน์</p>	
4. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานีและสถานศึกษามีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพเหมาะสม	4.1 ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการมี	ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาทั้งในและนอกสังกัดเพื่อบูรณาการการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษา	1) โครงการส่งเสริมการจัดทำบันทึกความร่วมมือ MOU กับหน่วยงานต่าง ๆ	สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี และสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
กับบริบท	ส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท 4.2 สำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี มีกิจกรรม/โครงการที่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท	สามารถจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2) กำหนดแนวทางการดำเนิน งานตามหลัก ธรรมาภิบาล 3) การเสริมสร้างองค์กร คุณธรรมต้นแบบ	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ช่วยในการสนับสนุนส่งเสริมการ ศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักธรรมาภิบาล
5. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ จังหวัดปทุมธานีและสถานศึกษา ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพ ที่เหมาะสมกับบริบท	5.1 ร้อยละของสถาน ศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/ กิจกรรมพัฒนา ประสิทธิภาพที่เหมาะสม กับบริบท 5.2 สำนักงานส่งเสริมการ เรียนรู้จังหวัดปทุมธานีเข้า ร่วมโครงการ/กิจกรรม พัฒนาประสิทธิภาพ	ขยายผลนวัตกรรมที่ใช้ในการ บริหารจัดการศึกษาจากพื้นที่ นวัตกรรมการศึกษาสู่ พื้นที่อื่น ๆ	1) โครงการสรุป ผลการดำเนินงานประจำ ปีงบประมาณ 2) โครงการพัฒนาระบบ การปฏิบัติงานบนระบบออ นไลน์ 3) เครือข่ายประชาสัมพันธ์ 4) ประชุมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน	สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด ปทุมธานี และสถานศึกษาได้รับการ พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติ งานที่เหมาะสมกับบริบท

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล				
เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	ผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนา
	ที่เหมาะสมกับบริบท		การเขียนโครงการ การประเมินโครงการ และ การจัดทำสรุปโครงการ	

บรรณานุกรม

สำนักงานจังหวัดปทุมธานี.2565.แผนพัฒนาจังหวัดปทุมธานี พ.ศ.2566 – 2570. (ออนไลน์). แหล่ง
ที่มา : http://www.pathumthani.go.th/new_web/webplan/index.html.
30 พฤศจิกายน 2565

ผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายณัฐพงษ์ ทองหล่อ	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี
นายอภิชาติ โชติแสงทอง	รองผู้อำนวยการ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี
นางกัญญ์ณพัชร วิรุณพันธ์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางทัศนดาพร ลองชัย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

ผู้สนับสนุนข้อมูล

บุคลากร สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดปทุมธานี

ผู้จัดทำและเรียบเรียงต้นฉบับ

นางสาวนิสา ที่ดินดำ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นายันทวัฒน์ พารณอิสริย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ผู้ออกแบบปก

นายอาคม อัมพันธ์โรจน์	นักเทคโนโลยีสารสนเทศ
-----------------------	----------------------